

கலப்பை

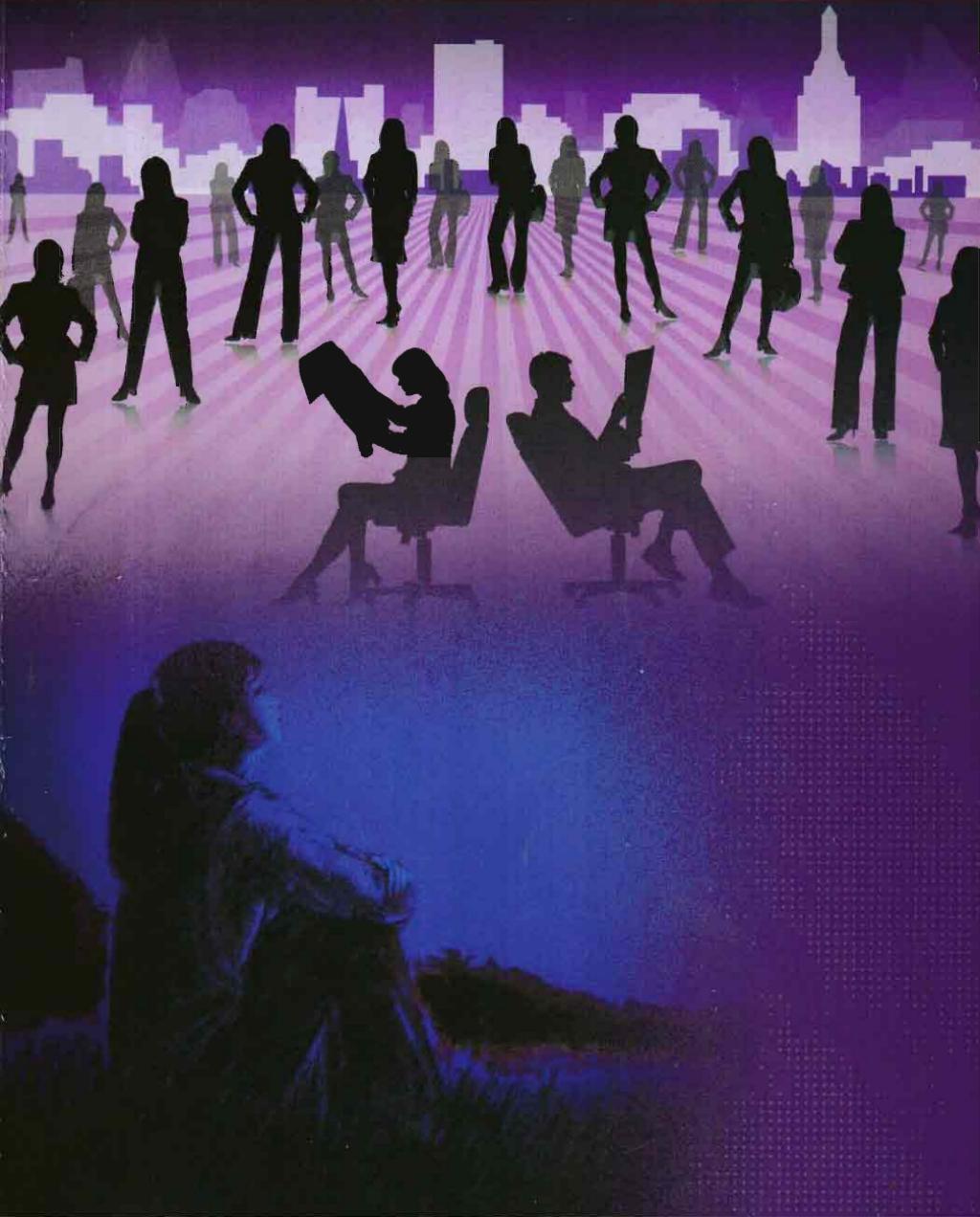
KALAPPAI 65

களம் 17

ஏர் 1

ஆடி 2010

2.50

தமிழ் ஊக்குவிப்புப் போட்டி 2011
அவஸ்திரேலியப் பட்டதாரிகள் தமிழர் சங்கம்

The Tamil Competition 2011 Australian Society of Graduate Tamils (ASoGT)

தமிழ் ஊக்குவிப்புப் போட்டிகள் - 2011

17 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அவஸ்திரேலியாவின் நியூசவத்வேல்ஸ், கன்பரா மாநிலங்களில் தமிழ் ஊக்குவிப்புப் போட்டிகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. 10 வது ஆண்டிலிருந்து அவஸ்திரேலிய பட்டதாரிகள் தமிழர் சங்கத்தின் தலைமையின் கீழ் ஊக்குவிப்புப் போட்டிகள் நடாத்தப்பட்ட வருகின்றன. இந்த வருடப் போட்டிகளுக்கான கருப்பொருள் “தெளிந்த நல்லறவு வேண்டும்” என்பதாகும். தாயகங்களிலும் புலம் பெயர் தேசங்களிலும் எம்மவர் இன்னல்கள் நீங்க, நம்பிக்கை தரும் வகையில் புதியரோர் உலகம் செய்யவேண்டிய தேவை உள்ளது என்ற கருத்தை மையமாக வைத்தே இந்த ஆண்டிற்கான போட்டிகள் நடைபெறவுள்ளன.

தமிழ் ஊக்குவிப்புப் போட்டிகள் சம்பந்தமான முக்கிய திகதிகள்:

30 ஏப்ரில் 2011 - போட்டி பற்றிய விபரக் கொத்து வெளியீடு

11 ஜூலை மாதம் 2011 - விண்ணப்ப முடிவு திகதி

14, 21, ஆகஸ்ட் 2011 - நியூசவத் வேல்ஸ் மாநிலப் போட்டிகள்

1 ஒக்டோபர் 2010 - சிட்னியில் தேசிய போட்டிகள் நடைபெறும்.

2 ஒக்டோபர் 2010 - சிட்னியில் பரிசளிப்பு விழா (சிட்னி + தேசிய போட்டிகள்)

COORDINATORS:

National Coordinator:

Mr. K. Narendhiranathan (07) 3122-1847 or 0402 026 922

Dr. M. Piraveenan (NSW) (02) 02 9863 3259 or 0403 249 111

Mrs. A. Yaso (VIC) (03) 9449-7887

Dr. K. Jeyasingham (ACT) (02) 6293-1469 or 0411 106 944

Mr. Raj Sirthar (SA) (08) 8337 4706 or 0406 628 634

Dr. J. Senthilvasan (QLD) (07) 3300 0848 or 0401 370 572

Mr. A. Yogakumar (AUK) (649) 271-4508

Mr. M. Ramesh (WEL) (644) 568-4235

மனித மனத்தை உழகின்ற
கலப்பை

உலகத் தமிழர்தம் உணர்வை
உயர்த்தி நிற்கும்

கலப்பை

அவஸ்திரேலியப் பட்டதாரிகள்
தமிழர் சங்க ஆதாரவில் வெளிவரும்
காலாண்டுச் சஞ்சிகை

தனிப்பிரதி : Aus. \$2.50
ஆண்டுச் சந்தா
உள்நாடு : Aus. \$10.00
வெளிநாடு : Aus. \$20.00

பிரசரிக்கப்படாத படைப்புகளைத்
திரும்பப் பெற தியலாது.
ஆசிரியர் குழுவுடன்
தொடர்புகொள்ள.....

Tel : (612) 9758 7970

KALAPPAI

P.O. Box 4040,
Homebush, NSW 2140
AUSTRALIA

E-mail : kalappai@gmail.com
Internet : www.kalappai.org

இதழ் வடிவமைப்பு
மித்ர ஆர்ட்ஸ் & கிரியேஷன்ஸ்
91 - 44 - 2372 3182 / 2473 5314
E-mail : mithrabooks@gmail.com
www.mithra.co.in

உள்ளடீ...

உடுவன் உள்ளத்திலிருந்து-----	2
பிள்ளை வரம் அருளும் அங்கனக்கு சூ பிள்ளைத் தமிழ் -----	4
கண்ணதூசைச் கவிதை-----	11
மொழியும் சேசியாறு-----	12
கசவ இறுதிச் சடங்குகள் அமர்கல நிகழ்வுகளை?-----	20
எடு கூத்திக்களைக் கடுப்பிடித்துக் கொண்டே கர்மத்தைச் செய்தல் -	30
Navarathiri (நவராத்திரி) -----	33
மெய்வருந்து-----	36
செந்தமிழ் வாழும் யாழ்ப்பாணம் -	39
Father and Little Daughter ---	41
வாணி நீ அருள்வாய் -----	42
நெடு வாழ்வுக்கு உதவும் குடு ----	44
உதவும் பண்ணபை உணர்த்தி நிற்கும் ஆற்றுப்படை இலக்கியம் -----	45
காலம் தோறும் தமிழ்-----	54
நிடுல்கள்-----	59

உடுவன் உள்ளத்திலிருந்து...

கலைஞர் கடந்த ஆறு சகாப்தங்களாக இலங்கைத் தீவில் தமிழ் மக்களுக்கு நிரந்தரத் தீர்வோ, அமைதியோ இல்லை. நிரந்தரத் தீர்வு வரும் என்ற கனவு இன்னும் நனவாக வில்லை.

வண்ணிப் போரின் பின் கூட, சிலர் ‘இனி எமது மக்களுக்கு தீர்வு வந்துவிடும்’ என்ற நம்பிக்கையுடன் இருந்தும், அதற்காக உழைத்தும் வந்தனர். ஒரு வருடம் போய் இரண்டாவது வருடத்தை எட்டிப் பிடிக்கும் நிலையில் எந்தவிதத் தீர்வும் இல்லாமல் எதிர்காலம் கேள்விக் குறியாகவே இருக்கின்றது. மக்களது அவசர அடிப்படைத் தேவைகளை வழங்கி வருகின்றோம் என்ற கருத்தை முன்னிலைப்படுத்தி இலங்கை அரசாங்கம் தமிழ் மக்களையும் உலகத்தையும் ஏமாற்றி வருகின்றது. தமிழர் பிரச்சனையில் அரசிற்கு அக்கறை இல்லை என்பது கண்கூடு.

இலங்கைத் தீவிலிருந்து வெளியேறி பல அந்நிய நாடுகளில் புகலிடமடைந்துள்ள நாம், எமது மக்களுடன் மீண்டும் சேர்ந்து, பரஸ்பர நல்வாழ்க்கை வாழ முடியவில்லை. இன்றைய அரசியல், நாட்டில் அன்றாம் நடக்கின்ற அசம்பாவிதங்கள், பாதுகாப்புக் கெடுபிடிகளால், புலம்பெயர்ந்த உணர்வுள்ள தமிழ் மக்கள் இலங்கைத் தீவிற்கு பயணம் செய்வது குறைவு. அப்படிப் பயணம் செய்தாலும் என்ன நடக்கும் என்ற பயத்தினால் தமது குடும்பத்தினரை, குறிப்பாக தமது பிள்ளைகளை அழைத்துச் செல்வதில் வை. அப்படி அழைத்துச் சென்றாலும், பிள்ளைகள் விரும்பும் வகையில் அந்தப் பயணம் அமைவதில்லை. மொத்தத்தில் அவர்கள் பயணம் சுந்தோஷமானதாககே அல்லது பிரயோசனமானதாகவோ அமை வதில்லை. இலங்கைத் தீவிற்குப் பயணம் செய்தவர்களின் கதைகளைக் கேட்டவர்கள் இலங்கைத் தீவிற்குப் பயணம் செய்வதைக் காட்டிலும் வேறு நாடுகளுக்குச் செல்வதையே விரும்புகிறார்கள்.

புலம்பெயர்ந்த தமிழ் மக்களுக்கும் எமது தாய்த் தமிழ் மக்களுக்கும் இடையிலான தொடர்புகள், பரஸ்பர உதவிகள், மொழி, பண்பாடு, கலாச்சார விழுமியங்களைப் பேணுதல், கல்வி, அரசியல், பொருளாதார, வியாபாரத் துறைகளில் ஏற்படக்கூடிய தொடர்புகளில் பெரிய இடைவெளியும், பின்னடைவும் ஏற்பட்டுள்ளது என்றே கூறலாம். புலம்பெயர்ந்த தமிழ் மக்களுக்கு தாயகத்துடனான ‘தொப்புள் கொடி’ அறுந்த நிலைதான் காணப்படுகின்றது.

புலம்பெயர்ந்த ஈழத்தமிழ் மக்கள், அந்நிய நாடுகளில் பலவித மான இடர்ப்பாடுகளுக்கும் இடைஞ்சல்களுக்கும் மத்தியில் தமிழ்

மொழி, பண்பாடு, கலாச்சாரத்தை இயன்ற அளவில் பேணிப் பராமரித்து வருகின்றனர். இந்த முயற்சிகளுக்கு தாயகத்துடன் ஒரு நெருங்கிய உறவும், பரஸ்பர ஒத்துழைப்பும் மிகமிக அவசியம். இஸ்ரேல் நாட்டு மக்கள் பட்ட துண்பங்களுக்கும், அழிவுகளுக்கும்பின், அவர்கள் எங்கு இருந்தாலும் அவர்தம் தாயகத்துடன் நெருங்கிய தொடர்பும் பற்றும் பாசமும் வைத்திருப்பவர்கள். அவர்களது தொகை சிறிதாக இருந்தாலும், அவர்களது இனம் இன்று பலமும் செழிப்பும் நிறைந்த இனமாக முன்னேறியுள்ளது.

புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் தமிழ் மொழி, பண்பாடு, கலாச்சாரத்தைப் பேணவேண்டிய பாரிய பொறுப்பு எமக்குரியது. தெற்கு ஆபிரிக்கா, பிஜித் தீவு மற்றும் மொர்வெலியல் என்ற நாடுகளில் குடியேறிய தமிழர்கள் வரலாறு எமக்கெல்லாம் தெரியும். ஆனால் அவர்கள் தமிழர்கள் என்று சொல்லிக் கொள்கிறார்களே தவிர அவர்களிடம் மொழியில்லை; பண்பாடு, கலாச்சாரமும் சிதைந்து ஒரு திரிபடைந்த வாழ்க்கையையே வாழ்ந்து வருகிறார்கள். தாயகத்துடனான தொடர்புகள், ஒத்துழைப்புகள் செழிப்பாக இருந்தால்தான் புலம் பெயர்ந்த நாடுகளில் வாழும் எமது அடுத்தடுத்த தலைமுறை தமிழர்களாக தலைநிமிர்ந்து தமிழர்களாக வாழ ஏதுவாகும்.

இவ்வாறு தாயகத்தொடர்புகள் அறுந்த நிலையில் புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் எடுக்கப்படும் பல முயற்சிகளின் விளைவு குறைவாகவே இருக்கும். இலங்கைத் தீவில் தமிழருக்கென ஒரு நிம்மதியான நிரந்தரத் தீர்வு கிடைக்கும் வரை புலம்பெயர்ந்த தமிழ் மக்களின் வாழ்க்கையும் மறைமுகமாக பாதிப்புக்குள்ளாகின்றது. எவ்வளவோ சிறப்பாக பல துறைகளிலும் முன்னிற்கும் எமது இனம் மேலும் செழிப்படைய முடியாமைக்கு இதுவே முக்கிய காரணம். எமது மக்களுக்கு ஒரு நல்ல தீர்வு அமைய வேண்டும்.
 பல தடைகளைத்
 தாண்டி, எமது
 தமிழ்ச் சமுதாயம்,
 தமிழ்ச் சமுதாயமாகத்
 தரணியில் மினிரவேண்டும்.

பெள்ளை வரம் அருளும்

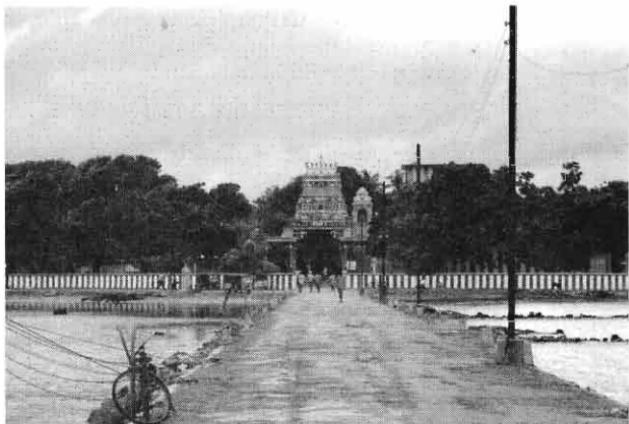
அன்னைக்கு ஒரு பெள்ளைத் தகடு

திருமதி பராசக்தி சுந்தரரங்கம்

"ஒரு நாமம் ஒருஞரும் இல்லார்க்கு ஆயிரம் திருநாமம் பாடி" என்று மணிவாசகர் பாடிய எங்கும் நிறைந்த அந்தப் பரம்பொருளை அதுவாகவும் அவனாகவும் அவளாகவும் பாடிப்பரவினர் அடியவர். மேலும் "அம்மையே அப்பா ஓப்பிலா மணியே" என்ற அவரின் குரலை திருவாசகத்திலே கேட்கிறோம். அப்பன் சிவம், அம்மை சிவத்தின் சக்தி. இந்த சக்தி, தாய் வழிபாடாகவும் எம்மிடையே தொன்று தொட்டு நிலவி வந்துள்ளது. அந்த அன்னை நாகம்மையாக, நாகேஸ்வரியாக, நாகபூஷணியாக ஈழநாட்டின் நயினாதீவு என்னும் தலத்திலே எழுந்தருளி அருள் பாலிப்பதை "பால நாகம்மை" என்னும் நாட்டிய சித்திரத்தில் திருமதி அனுஷா தர்மராஜா 11-9-2010 அன்று சிட்டியிலுள்ள Bankstown மண்டபத்திலே அரங்கேற்றியிருந்தார். கரவையூர் கவிஞர் சிவராஜசிங்கம் அவர்கள் "பக்திச் சுவை நனி சொட்டப்" பாடிய நாகபூஷணி அம்மை பின்னைத் தமிழ் பாடல்களுக்கு திருமதி அனுஷாவின் நாட்டியகேத்திரா மாணவர்கள் நடனமாடிய போது மனம் ஊரை நோக்கிப் பயணித்தது.

�ழநாட்டின் வடக்கே அமைந்துள்ள நயினா தீவு ஓர் ஆழகிய சிறிய தீவுப் பகுதி. அங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் நாகபூஷணி அம்மையின்

அருளை மேம்படுத்துவது அவ்வுரின் அமைப்பு - கடல்லைகளின் 'ஓம்' என்னும் ஒலி தெய்வநாதமாக எம் செவிகளில் ஒலிக்க அம்மை வீதி உலா வரும்பொழுது, ஒரு தெய்வீக உணர்ச்சி நம் உடம்பிலே ஊடுருவுவதை உணர்லாம். "நீலத் திரைக்கடல் ஓரத்திலே நின்று நித்தம்" அருள் பாலிக்கும் அந்த அன்னையின் கீர்த்தியோ மிகப் பெரிது. தொன்மை வாய்ந்த இத்தலம் ஒரு சக்தி பீடம் - புவனேஸ்வரி பீடம். நாகத்தை வழிபட்ட நாகர் என்னும் திராவிட இன மக்கள் ஈழத்தின் வடபகுதியிலும், முக்கியமாக இச் சிறிய தீவுப் பகுதியிலும் வாழ்ந்த காரணத்தால் நாகதீவு என வழங்கப்பட்டதாகவும், பின்னர் நாகதேவன் என்பது நாகநுயினார், நயினா தீவு என மருவியதாகவும் கொள்வார். காலப் போக்கில் திராவிட மரபின் தாய் வழிபாட்டுடன் இணைந்து நாகம்மாள் என்னும் சக்தி வழிபாடு தோன்றியிருக்கலாம். நாகம் வழிபட்டதாகவும் கர்ணபரம்பரைக் கதைகள் வழங்கி வருகின்றன. மணிமேகலை காப்பியமும் இத்தீவை மணிபல்லவம் என வர்ணித்து, "அழுத சுரபி"யை ஈந்த புகழைப் பாடுகிறது.

இந்தகைய தொன்மை வாய்ந்த தலத்தின் புகழைப் புலவர் பலரும் பாடிப் போற்றியுள்ளனர்.

ஐங்கரனின் அன்னை நாகேஸ்வரி
சங்கரன் வலம் தழுவிய சாம்பவி
துங்கமாகடல் சூழ் நயினா நகர்
தங்கு மாயவன் தங்கையைப் போற்றுவாம்

என ஸ்ரீ நாகபூஷணி அம்மை போற்றி மாலை அன்னையைப் பாடுகிறது.

"வேண்டியவற்றை வேண்டி யாங்கு வழங்கும்" இந்த அன்னையிடம் குழந்தை வரம் கேட்டுப் பலரும் வேண்டுதல் செய்வதும், குழந்தை பிறந்ததும் அந்தச் சேயுடன் அம்மனிடம் சென்று நேர்த்திக் கடனைச் செலுத்துவதும் வழக்கம். பிள்ளை வரம் அருளும் அந்தத் தாயை சேயாகக் கற்பனை செய்து சமுத்துக் கவிஞர் கரவையூர் சிவராஜசிங்கம் பிள்ளைத் தமிழால் அர்ச்சிப்பது சாலப் பொருத்தமே.

இறைவன் மீது பிள்ளைத் தமிழ்ப் பிரபந்தம் பாடும் வழக்கத்தைப் பக்தியிலக்கியத்தில் பார்க்கலாம். குமரகுருபரர் மீனாடசி அம்மன் மீது மீனாடசி அம்மை பிள்ளைத் தமிழ் பாடியள்ளார். பெரியாழ்வார் தன்னைத் தாயாகவும் கண்ணனைக் குழந்தையாகவும் கற்பனை செய்து பாடினார். பாரதியார் கண்ணம்மா என் குழந்தை எனப் பாடியவர். "கவிஞர் சிவராஜசிங்கம் அவர்களின் "நயினை நாகபூஷணி அம்மை பிள்ளைத் தமிழ்" கவித்துவம், கற்பனை, சொல்லோட்டம், பல்வேறு சந்தம் என்றின்னோரன்னவற்றால் மீனாடசியம்மை பிள்ளைத் தமிழை நினைவு கூரச் செய்கின்றது" எனகிறார் பண்டிதமணி கண்பதிப் பிள்ளை அவர்கள்.

குழந்தை பிறந்து நடைபயிலும் காலம் வரையிலான பத்துப் பகுவங்களைப் பிள்ளைத் தமிழில் பாடுவது மரபு. காப்புப் பருவம், செங்கிரைப் பருவம், தாலாட்டுப் பருவம், சப்பாணிப் பருவம், முத்துப் பருவம், நடை பயிலும் பருவம், சாளல் - கை கொட்டும் பருவம், அம்புலிப் பருவம், அம்மானைப் பருவம், நீராட்டுதல், ஊஞ்சல் என இவை தொடராக வரும். இப்பாடல்களிலே வருவது தாய் - சேய் உறவு - அன்பு , பாசம், வாத்ஸல்யம் இப்படியான பாடல்களை நடனத்தில் அணுமப்பது ஆசிரியருக்கு உண்மையில் ஒரு கவாலான செயல்.

ஒவ்வொரு காட்சியிலும், தொடராக, தாயும் சேயும் என வரும்போது, அவை வெவ்வேறு பருவங்களைக் காட்சிப்படுத்தினாலும், நாம் பார்ப்பது, அனுபவிப்பது என்னவோ பாசம், அன்பு, வாத்ஸல்யம் என்னும் ஒரே பாவத்தையே. ஆகவே, பார்வையாளருக்கு சலிப்பு ஏற்படா வண்ணம் நடனத்தை அமைக்க வேண்டியுள்ளது. இந்த வகையில் ஆசிரியரின் கற்பனையைப் பார்க்க முடிந்தது.

'பால நாகம்மை' நாட்டிய சித்திரம், காக்கும் தெய்வமான திரு மாலை வணங்குவதுடன் ஆரம்பித்தது. தனது குழந்தையைக் காத்து அருளும்படி தாயார் திருமாலிடம் வேண்டுதல் செய்கிறார். "ஓம் நாமோ நாராயணாய" என்னும் துதியுடன் நடனம் ஆரம்பித்தது.

"புயல் வண்ண மாமாயனைப்
பொறி அரவம் அணை மீதில்
அறிதுயில் கொள் தேவனைப்
போற்றித் துதித்து நிற்பாம்"

என்ற பாடலுக்கு சிறுமியர் தீபங்களைக் கையிலேந்தியபடி நடனமாடியது நல்லதொரு ஆரம்பம். திருமாலாக ஆடியவரும், வாத்திய இசைக்கு அமைய தசாவதாரங்களையும் ஆடியது புதுமையான கற்பனை. அவருடைய ஒப்பனையில் கவனம் எடுத்திருந்தால் மேலும் சிறப்பாக அமைந்திருக்குமென்று தோன்றியது.

தொடர்ந்து வந்த பின்னைத் தமிழ் பாடல்களின் ஒவ்வொரு பருவத்திற்கும் வேறு வேறு பெண்களும் சிறுமியரும், தாயாகவும், சேயாகவும் வந்து நடனமாடியதால், ஒவ்வொருவருமே தத்தமது திறமையைக் காட்டக்கூடியதாக இருந்தது. சேயாக வந்த சிறுமிகள் மனதைக் கொள்ள கொண்டு விட்டனர். தாயாக வந்தவர்கள் மிகவும் சிறப்பாக வாத்ஸல்ய பாவத்தை தமது (நடனத்தில்) அபிநியத்தில் காட்டியதும் சிறப்பு.

குழந்தையை மகிழ்விக்க தாயாரும் தோழியரும் சிறுமியரும் கும்மி அடித்தும், அம்மானை ஆடியும் (பூப்பந்து ஆடியும்) ஊஞ்சல் ஆடியும் காட்சிகளைத் தொய்வில்லாமல், விறுவிறுப்பாக நதர்த்தியது குறிப்பிடும்படி இருந்தது. குழு நடனங்களின்போது அமைந்திருந்த நடன அசைவுகள், வழவங்களில் ஆசிரியரின் கற்பனைத் திறனைக்

காண முடிந்தது. குழந்தை நீராடும்போது முரண் பிடிப்பது, அம்புலியைப் பிடிக்க முடியாமல் அழுவது போன்ற காட்சிகள் இயல் பாக அமைந்திருந்தன.

"நாகபூஷணி அம்மை பிள்ளைத் தமிழ்" பாடல்களுக்கு இசையமைத்த திருமதி புவனேஸ்வரி அருணாசலம் அவர்களின் பங்களிப்பை விசேஷமாகக் குறிப்பிடவேண்டும். நடனத்திற்குப் பொருத்தமாக ஜனரஞ்சகமான ராகங்களில் - ஹம்சத்தவனி, மோகனம், நீலாம்பரி, காபி, தேஷ், பிருந்தாவன சாரங்கா, ஆனந்த பைரவி, யமன் கல்யாணி - அமைத்திருந்தார். லாவண்யா விதூஷணின் இனிய குரலில், அழகிய தமிழ் உச்சரிப்பில் இவை உயிர் பெற்று மனதைக் கவர்ந்து விட்டன. புராணக் கதைகள் பலவும் பாடல்களில் இசைந்திருந்த காரணத்தால், நடனக் காட்சிகளை விளங்கிக் கொள்வதற்குப் பாடல்களைத் தெளிவாகப் பாடியமை உதவியாக இருந்தது. இவருக்கு ஒத்திசைவாக இளம் கலைஞர் ஜனகன் சுதந்திரராஜ் மிருதங்க இசையையும், திருமதி தேவகி விக்னேஷ் புல்லாங்குழலிசையையும், கோபதிதாஸ் நாராயணதாஸ் வயலின் இசையையும் வழங்கி நடனத்தைச் சிறப்பித்தனர்.

குழந்தையைத் தொட்டிலில் வைத்து ஆட்டியபோது

"சந்திரசேகரர் பங்குறை சாம்பவி
தாலோ தாலேவோ"

என்ற தாலாட்டு நீலாம்பரியில் இனிமையாக ஓலித்தது.

"செய்ய மலரடி தனில்
கிண்கிணி சிலம்பிடச் செங்கீரை ஆடி அருளே
தெள்ளுதமிழ் நயினை வளர்
கிள்ளைமொழி நாகம்மை செங்கீரை ஆடி அருளே"

என மோகனத்திலமைந்த வரிகளுக்கு, குழந்தை நாலு காலில் தவழ்ந்து ஆடியது ரஸிக்கும்படி இருந்தது.

"ஜனை சிவகாமி அபிராமி
அம்புலீ ஆட வாவே
அரவு தொழு நயினை வரு

மருமலர்க் குழவியுடன்
அம்புலீ ஆட வாவே"

என்ற அம்புலிப் பாடலும், நடனமும் கண்ணுக்கும் காதுக்கும் நல்ல விருந்து.

அம்மானை ஆடுதல், ஊஞ்சலாடுதல் எனக் காட்சிகள் தொடர்கின்றன.

"ஆடகவல்லி மனோன்மணி அம்பிகை
ஆடுக அம்மானையே
ஆர்களி குழ நயினாபதி வாழ்பவர்
ஆடுக அம்மானையே"

என்ற புன்னாகவராளியிலமைந்த பாடலுக்கு சிறுமியர், பூப்பந்தை எறிந்தும், ஏந்தியும் விறுவிறுப்பாக ஆடிக் குழந்தையை மகிழ்வித்தமை அழகான நடனத்தில் வடிவமைக்கப்பட்டிருந்தது.

ஆனந்த பைரவியில்

"புன்மை தவிர் என்று தொழு
மெல்லடி உதைத்தினிய
பொன்னூஞ்சல் ஆடி அருளே
பொறிநாகம் அரும் பெற
மெய்நெறிகாட்டு நாகம்மை
பொன்னூஞ்சல் ஆடி அருளே"

என்று பாடியும், ஆடியும் தாயாரும் தோழியரும் குழந்தையேடு ஊஞ்சலாடி மகிழ்ந்தது கலகலப்பாக இருந்தது.

கொழும்பு இந்துக் கல்லூரி பழைய மாணவரின் கலைவிழா வில் ஒரு பகுதியாக இந் நடன நிகழ்ச்சி அமைந்திருந்தது. பல நிகழ்ச்சிகளின் இடையே நடந்த இந் நடனம் சற்றே நீண்டுவிட்ட தென்றே தோன்றியது. சில பாடல்களையும் ஆடல் வடிவங்களையும் சந்தர்ப்பத்திற்கேற்றவாறு குறைத்திருக்கலாம்.

தனிப்பட்ட முறையில் வேறொரு சந்தர்ப்பத்தில் இந்நடனத்தை மேடையேற்றும்பொழுது சில மாற்றங்களைக் கொண்டுவந்தால் நடனம் மேலும் சிறப்பாக அமையும் என்று தோன்றியது. நவராத்திரி காலத்தில் அம்மனின் புகழை மீண்டும் காட்சிப் படுத்தலாம்.

இந்நடனத்தைப் பார்ப்பவர்களுக்கு ஒரு சாதாரணத் தாயும் சேயும் கண்ணுக்குத் தெரிந்ததே தவிர, அது தெய்வத்திற்கும் பக்தனுக்குமுள்ள உறவு என்பதை விளங்க முடியவில்லை.

கோயிலைப் பற்றிய ஒரு காட்சியை பார்வையாளருக்கு ஏற்படுத்த, திரையிலே கோயில், கோபுரம், கடல் சூழ்ந்த அந்த நயினா தீவுத் தலம், இறங்குதுறை ஆகியவற்றைக் காட்சிப்படுத்தியிருக்க லாம். அந்தச் சூழலைக் கண்முன் கொண்டு வருவது இன்றைய காலத்தின் கட்டாயம். இணையத்தளங்களில் படங்கள் தாராளமாகவே கிடைக்கின்றன!

எல்லோரும் இன்புற்றிருக்க வேண்டும் என்னும் வேண்டுத் தோடு கவிஞர் பாடலை நிறைவு செய்கின்றார்.

"பொன்னடி விளங்கி வழிபடுகின்ற மகளிர்
கற்பூரகஸ் மேந்து மகளிர்,
பூமாரி சொரி மகளிர்,
வீதிவலம் வருகையிற்
புகழ் பாடு மகளிரோடும்
என்ன வரமென்னி வின்னணப்பிக்கினும்
பெறுவ தேஹுமென்னும் நோக்கினால்"

என்னும் பாடலுக்கு, அம்மனின் திருவுலாக் காட்சியை மல்லாரியில் - வாத்திய இசையில் - நடனத்தில் கொண்டுவந்திருந்தால் பக்திச் சூழலை மேடையிலே உருவாக்கியிருக்கலாம். காவடி எடுத்தல், கற்பூரச் சட்டி ஏந்துதல், பாடுதல், அடி அழித்தல் என அடியார் அம்மனை வலம் வந்து வழிபடும் காட்சியுடன் நடனத்தை நிறைவு செய்திருக்கலாமே என்று தோன்றியது.

பிறப்பின் வருவது யாதெனக் கேட்டேன்
பிறந்து பாரென இறைவன் பணித்தான்!
படிப்பெனச் சொல்வது யாதெனக் கேட்டேன்
படித்துப் பாரென இறைவன் பணித்தான்!
அறிவெனச் சொல்வது யாதெனக் கேட்டேன்
அறிந்து பாரென இறைவன் பணித்தான்!
அன்பெனப் படுவது என்னெனக் கேட்டேன்
அளித்துப் பாரென இறைவன் பணித்தான்!
பாசம் என்பது யாதெனக் கேட்டேன்
பகிர்ந்து பாரென இறைவன் பணித்தான்!
மனையாள் சுகமெனில் யாதெனக் கேட்டேன்
மனந்து பாரென இறைவன் பணித்தான்!
பிள்ளை என்பது யாதெனக் கேட்டேன்
பெற்றுப் பாரென இறைவன் பணித்தான்!
முதுமை என்பது யாதெனக் கேட்டேன்
முதிர்ந்து பாரென இறைவன் பணித்தான்!
வறுமை என்பது என்னெனக் கேட்டேன்
வாடிப் பாரென இறைவன் பணித்தான்!
இறப்பின் பின்னது ஏதெனக் கேட்டேன்
இறந்து பாரென இறைவன் பணித்தான்!
'அனுபவித்தோன் அறிவது வாழ்க்கையெனில்
ஆண்டவனே நீ ஏன்' எனக் கேட்டேன்!
ஆண்டவன் சற்றே அருகு நெருங்கி
'அனுபவம் என்பதே நான்தான்' என்றான்!

இடாநியுட் தேசமுட்

ம. தனபாலசிங்கம்
(சிட்னி, அவுஸ்தீரேவியர்)

“தழிடி எங்கள் உர்கைச் செம்பயருக்கு வேர்”

ஓரு தேசம் என்னும்போது அதற்கு ஒரு பெயர், பிரதேசம், இதிகாசங்கள், வரலாற்று ஞாபகங்கள், கலாசாரம், பொருளாதாரம், கடமைகளும் உரிமைகளும் எனப்பட்டியல் இடலாம். இவற்றைத் தாங்கிடிற்க, பகிர்ந்து கொள்ள மொழி உதவுகிறது. ஒரு மொழி இன்றி ஒரு தேசம் இருக்க முடியாது என்ற கருத்தை 1772இல் யேர் மனிய தத்துவாசிரியரான ஜோஹன் ஹோற்பிளைட் ஹேர்டர் (johann Gottfried Herder) முன்வைத்தார். எம் முந்தையரின் அரிய சாதனைகளை வெளிப்படுத்தும் வரலாற்றையும் கவிதையையும் மொழி யின் ஊடாகவே கொண்டாடுகின்றோம் என்கிறார் இவர். இவரின் சகபாடியான வில்ஹெம் வொன் ஹம்போல்ட் (Wilhelm von Humboldt) என்பார், மொழி ஒரு தேசத்தின் ஆன்மீக வெளிமுச்ச; அதன் மொழியே அதன் ஆத்மா; அந்த ஆத்மாவே அதன் மொழி என்கிறார். இவர்களது சமகாலத்தவரான ஜோஹன் கொல்லிப் பிசற் (Johann Gottlieb Fichte) “மனிதர்கள் மொழியால் வடிவமைக்கப் படுதல் மனிதர்களால் மொழி வடிவமைக்கப் படுவதிலும் மிகவும் அதிகமாகும்” என்கிறார்.

Wilhelm von Humboldt

அவர்கள் யாவரும் யேர்மன் மொழி மற்றைய மொழிகளைவிட உயர்வானது என்ற கருத்துரு வாக்கத்தின் தளத்தில் நின்று மொழியை தேசியத்துடன் இணைத்தனர். அதன் வழி

Johann Gottfried Herder

ஜேர்மன் தேசமும் அதன் மொழி யும் மேலானது என்ற வெறி இவர்களிடம் காணப்பட்டது. இதில் பிரஞ்சுக்காரரும் சளைத்தவர்கள் அல்லர். இக்காலத்தில் Maurras Limoge போன்ற தத்துவாசிரியர்கள் பிரான்சிய மொழியே ஜூரோப்பிய கலா சாரத்தின் வனப்புகளை வெளிப்படுத்துகிறது என்றனர். மொழித் தூய்மையை வற்புறுத்திய இவர்களது கருத்தாக்கம் நின்று நிலைக்கவில்லை என்பது வரலாறு. இந்த வகையான தூய்மை வாதிகளின் கருத்துகள் தேசியவாதத்தின் அசிங்கமான பக்கங்களாகப் பார்க்கப்படுகிறது.

Maurras Limoge

இன்று அரசு என்ற அங்கீகாரத்துடன் 192 நாடுகள் மட்டில் ஐக்கிய நாடுகள் ஸ்தாபனத்தில் அங்கம் வகித்தபோதும் இந்த நாடுகளில் 3000க்கும் அதிகமான தேசிய இனங்கள் இருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. இந்தத் தேசிய இனங்கள் யாவும் தமக்கான தனித்துவமான மொழியைக் கொண்டிருக்கவில்லை. அந்தச் சமயங்களில் அவர்களது தேசியத்தின் வெளிப்பாடாக மொழி தவிர்ந்த வேறு பண்புகள் முதன்மை பெறுகின்றன. இரண்டாயிரம் ஆண்டுகாலமாகத் தொடர்ச்சியாக மொழிக்கு விழா எடுக்கும், மொழிக்கு சங்கம் அமைக்கும், மொழிக்காகத் தீக்குளிக்கும் தமிழ் மக்களின் தேசியத்தில் மொழியே அதன் உள்ளுச்சாகவும் வெளிமுச்சாகவும் இருப்பதில் வியப்பில்லை.

பொருப்பிலே பிறந்து தென்னன் புகழிலே கிடந்து சங்கத் திருப்பிலேயிருந்து வைகையேட்டிலே தவழ்ந்தபேதை நெருப்பிலே நின்று கற்றோர் நினைவிலே நடந்தோரேன மருப்பிலே பயின்றபாவை மருங்கிலே வளருகின்றாள்

தமிழ் அயலிலே வளருகின்றாள் என முடிக்கின்றார் கவிஞர். அதாவது தமிழின் பெருமை அதன் தொன்மையில் மட்டுமல்ல, அதற்கு மேலாக அதன் தொடர்ச்சியிலேயே தங்கியுள்ளது. இந்தத் தமிழ் அயலை “தமிழ் கூறும் நல்லுலகம்” எனக் கூறுகின்றார் தொல்காப்பியனார்.

நீண்ட தொடர்ச்சியான வரலாற்றில் தமிழின் பெருமையை பலரும் போற்றியபோதும் அது தமிழ் வெறியாக இருக்கவில்லை.

“நெற்றிக் கண்ணைக் காட்டினாலும் குற்றம் குற்றமே” என்ற நக்கீரனும்,

“வையகவரைப்பில் தமிழகம் கேட்ப” பாடிய சங்கப் புலவனும்,

“என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனன் தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செய்யுமாறே” என்ற திருமூலதேவனாரும்,

“மன்னவனும் நீயோ வளநாடும் உன்னதோ, உன்னை அழிந்தோ தமிழை ஒதினேன்” எனப் புறப்பட்ட கலகக்காரனான கம்பனும்,

“அமிழ் மடல் வேலியைத் தமிழ் நாடாக்கிய இது கருதினை யாயின்” எனச் சிலம்பு இசைத்த இளங்கோ அடிகளாரும்,

“தமிழோடு இசைபாடல் மறந்தறியாத” நாவுக்கரசரும்,

“தென்னவன் சேரன், சோழன், திருப்புயங்கள் வர” கூவ குயிலை அழைத்த மாணிக்கவாசகரும்,

“அன்றைக்கன்றென்னைத் தன்னாக்கி என்னால் தன்னை இன்தமிழ் பாடிய ஈசன்” எனக் கரையும் நம்மாழ்வாரும்,

“கன்னடமும் கனிதெலுங்கும் கலின் மலையாளமும் துறைவும் உன் உதிரத்து உதிர்த்து எழுந்தே ஒன்று பல ஆயிடனும் ஆரியம்போல் உலக வழக்கு அழிந்து ஒழிந்து சிதையா உன் சீரிளாமைத் திறம் வியந்து செயல் மறந்து வாழ்த்துமே” என வியக்கும் பேராசிரியர் சுந்தரம்பிள்ளையும்,

“யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ் மொழிபோல் இனிதாவதெங்கும் காணோம்” என உறுதிகொள்ளும் பாரதியும்

தமிழை:

சத்தியத்தின், நியாயத்தின், அன்பின், வீரத்தின், பக்தியின் வெளிப்பாடாகத் தமிழ் செய்த வாழ்வின் காட்சிக் கோலங்களையே காட்டி நிற்கின்றனர்.

இந்தித் தினிப்பும் சிங்களத் தினிப்பும் ஏற்பட்டபோதே பாரதி தாசன்களும் காசியானந்தன்களும் கவிவெறிகொண்டனர். சிங்கள மொழித் தினிப்பு இடம் பெற்றபோது சிங்கள பாரானுமன்றத்தில் 1955இல் பேசிய கலாநிதி என். எம். பெரேரா, இந்த அடக்குமுறைகளால் வடக்கிலும் கிழக்கிலும் வாழும் தமிழ் மக்கள் ஒரு மாநிலமாகப் பிரிந்து இந்தியாவுடன் இணைந்து கொள்வர் என எச்சரித்திருந்தார். பாரத நாட்டைப் பல தேசங்களின் கூட்டாகக் கண்ட பாரதி சிங்களதேசத்திற்கும் பாலம் அமைப்போம் என்றான்.

இன்று தமிழ் ஈழத்தில் தமிழ் மக்களின் தேசியத்தை வென்று எடுப்பதற்கான ஆயுதப்போராட்டம் தோற்கடிக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் ஒரு இனப்படுகொலை அரங்கேற்றப்பட்டுள்ளது. எஞ்சியோர் வதை முகாம்களில் நானுக்குநாள் சாகடிக்கப்படுகின்றனர். சகிப்புத் தன்மை அற்ற சிங்களப் பெரும்பான்மைத் தேசியத்தின் இந்த நிலையை உலகப் புகழ்பெற்ற விஞ்ஞானியான அல்பேட் அயன்ஸ்ரயனின் வார்த்தைகளில் கூறுவது பொருத்தமாகும்.

“இந்தப் பகை சூழ்ந்த உலகத்தில் ஒரு சமுதாய நோக்கு இல்லாமல் எம்மால் வாழுவும் முடியாது, சாகவும் முடியாது. இந்தச் சமுதாய நோக்கை தேசியம் என்று அழைக்கலாம். அது என்னவாகி லும் அதன் நோக்கம் அதிகாரம் அல்ல. அதன் நோக்கம் தன்மானமும் நல்வாழ்வுமே. சகிப்புத் தன்மை இன்றியும், குறுகிய மனப்பான்மை கொண்டும், அத்தோடு வன்முறையைக் கையாளுபவர்களுமான மக்களிடையே நாம் வாழாது இருக்க முடியுமானால் உலகு தழுவிய மனிதத்திற்காக எல்லாத் தேசியங்களையும் தூக்கி வீசுவதில் நான் முன்னிற்பேன். ஜேர்மன் அரசில் யூதர்களாகிய நாம் தகைமை வாய்ந்த பிரஜைகளாக இருக்கமுடியாது என்ற ஆட்சேபணை அரசு என்பதன் இயல்பு பற்றிய தவறான புரிதலால் ஏற்படுவதாகும். தேசிய பெரும்பான்மையினரிடம் சகிப்புத்தன்மை இன்மையால் அது ஏற்படுகிறது. அந்த சகித்துக்கொள்ளும் தன்மை இல்லா விட்டால் நாங்கள் எம்மை ஒரு மக்கள் என்று கூறினாலும் சரி கூறா விட்டாலும் சரி நாம் ஒருபோதும் பாதுகாப்பாக இருக்க முடியாது” என அவர் கூறினார்.

தமிழ் மக்கள் தம் மொழிக்கு விழா எடுப்பதைக்கூட சகித்துக்கொள்ளாத சிங்களத் தேசியம் 1974 இல் சிவகுமாரனை உருவாக்கிய வரலாறு தமிழ்த் தேசியத்தில் மொழியின் ஆழத்தைப் புலப்படுத்தப் போதுமானது. யாழ் நாலுகம் மீதான தீவைப்பும் மொழி தாங்கி நிற்கும் வரலாற்று ஞாபகங்களை அழிக்கும் முயற்சியே. ஆக்கிரமிப்புகளாலும் பிறமொழி ஆதிக்கத்தாலும் எத்தனையோ மொழிகள் அழிந்துவிட்டன; அழிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

“ஒரு சமுதாயத்தின் கடைசி அவகேடு அதிகாரம், பெருமை இவற்றை இழப்பதன்று. பொதுநல் வாழ்விற்கு அவசியமான சுதந்திரத்தை இழப்பதுகூட அன்று. தனது நாட்டில் அன்னியன் புகை படர்வது, அல்லது சதேசிகள் பதமிழந்து அனாதைகளாகி அலறி ஒடுவது, புதியவர்கள் ஆதிக்கம் செலுத்துவது ஆகிய அலங்கோலக் காடசிகள் மிகக் கொடுமையானவையே. இவ்வாறு நாடு இழப்பது கூட ஒரு பொருட்டன்று. தாய்மொழிச் செல்வம் மெல்ல மெல்ல அழிவதே இறுதியான பெருந்துயர நாடகமாகும்.... தாய்மொழியை இழந்த ஒரு சமுதாயம் தனது பண்டைத் தொடர்பற்று அடிமைப்புத்தி பிடித்துக் கெடுகிறது”

எனகிறார் பறக்கும் விதியின் ஆசிரியரான ஸ்கொட்லாந்தைச் சார்ந்த வில்லியம் சாப். இவர் கூறும் அவலமான, அலங்கோலமான நிலையில் உள்ள தமிழ்மீ மக்களின் துயரங்கள் கூட்டான வேதனையை யும் அதன் ஊடாக கூட்டான கடமைகளையும் கூட்டான முயற்சிகளையும் வேண்டிநிற்கிறது. பறக்கும்விதியின் ஆசிரியர் கூறிய அவலத்தை ஸ்கொட்லாந்து மக்கள் அனுபவிக்கவில்லை. ஆனால் அவர்கள் மொழி இன்று எல்லோராலும் பேசப்படுவதில்லை. அவர்களின் தேசியக் கவி எனப் போற்றப்படும் ரொபேட் பேன்ஸ்கூட (Robert Burns) பெரும் பான்மையான படைப்புகளை ஆங்கிலத்திலேயே படைத்துள்ளார்.

இதே கதிதான் அயர்லாந்து மொழிக்கும். அயர்லாந்தின் தேசியக் கவிஞர்களான தோமஸ் மூர் (Thomas Moore), ஜேட்ஸ் (Yeats) என்போரின் ஆக்கங்களும் ஆங்கில மொழியில்தான். இன்று அயர்லாந்தில் ஹெல்ரிக் மொழியே முதல் உத்தியோக மொழியாக இருந்தபோதும் அதனைப் பேசவோர் சொற்ப் வீதத்தினரே. ஒரு காலத்தில் அயர்லாந்தின் ஒரு கரையில் இருந்து மற்ற கரை மட்டும்

ஹெல்ரிக் மொழியையே பேசினார்கள். ஆனால் வைக்கிங்ஸ், நோமன்ஸ். ஆங்கிலேயர் என இடம் பெற்ற தொடர்ச்சியான ஆக்கிரமிப்புகள், 1840 இல் இடம் பெற்ற கொடிய உருளைக்கிழங்குப் பஞ்சம், தொடர்ந்து பெருமளவில் நாட்டைவிட்டு அமெரிக்கா, அவுஸ்திரேலியா எனக் குடியேறியமை இவர்கள் மொழியின் தேய் விற்கு வித்திட்டது என்பர். அயர்லாந்தின் முதல் பிரதமரும் ஜனாதிபதியுமான டஷ் வலறா,

“எமக்கு எமது மொழிக்கு ஈடாக வேறு எந்த மொழியும் இல்லை. இது எங்களுடையது. எங்களுக்கு மாத்திரமே. இது வெறும் குறியீடிடிற்கு அப்பாற்பட்டது. இது எமது தேசியத்தின் மிக முக்கிய மான உறுப்பாகும். ஆயிரம் ஆயிரம் ஆண்டுகாலமாக எமது முதாதையினரின் சிந்தனைகளில் இது செப்பனிடப்பட்டது.

அவர்களின் சிந்தனைகளும் அனுபவங்களும் இந்த மொழியில் தான் களஞ்சியப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அயர்லாந்தில் இன்று பேசப் படும் மொழி எமது முதாதையர் பேசிய மொழியே. மூவாயிரம் ஆண்டுகால எமது வரலாற்றின் வாகனமாக விளங்கும் இந்த மொழி மதிப்பீடுகளுக்கு அப்பாற்பட்டதாகும். ஆழமான அனுபவ ஞானங்களையும், வாழ்க்கை பற்றிய பார்வையில் கிறிஸ்தவ ஆத்மானுபவங்களையும் கூமந்து நிற்கும் ஒரு தத்துவத்தின் வெளிப்பாடே எமது மொழி. இதனை விடடுப் பிரிவது என்பது எம்மில் இருந்து ஒரு பெரும் பாகத்தை விடடுப் பிரிவது போலாகும். மரத்தில் இருந்து அதன் ஆணிவேர தகர்ப்பதற்குச் சமனாகும். மொழியின் இழப்புடன் பாதித் தேசத்திற்குமேல் நாம் என்றுமே கட்டி எழுப்பக் கனவு காண முடியாது” என்றார்.

அவர் காலத்திலேயே ஹெலிக் மொழி அவர்கள் அரசியல் யாப்பிலும் அரசு நிர்வாகத்திலும் முதன்மை ஸ்தானத்தைப் பெற்ற போதும் அவை ஏட்டில் மட்டுமே நின்றுவிட்ட பரிதாப நிலை அந்த மொழிக்கு. தமிழ் மக்களின் பாரம்பரிய பிரதேசம் தேய்ந்தபோதும், தமிழ் மக்கள் ஏதிலிகளாகியபோதும் அவர்கள் தேசியத்தில் மொழியின் ஆற்றல் அற்புதமானதாகும்.

ஸ்கொட்லாந்து, அயர்லாந்து மக்களின் கதை இதுவாகின், நாட்டோடு தொலைத்த மொழியையும் மீட்டெடுத்த வரலாறு யுத

மக்களின் கதையாகும். எகிப்தியர், பாரசீகர், உரோமர், ஓட்டமன், ஆங்கிலேயர் எனப் பலராலும் அடிமைப்படுத்தப்பட்டு 2000 ஆண்டு களாகப் பரதேசிகளாக வாழ்ந்த யூதமக்கள், நச்சவாயுக் கிடங்கு களிலும், வதை முகாங்களிலும் பலிபோன யூதமக்கள், உலக வழக்கொழிந்து இருந்த தம் மொழியை மீட்டு இஸ்றேல் நாட்டின் மொழியாக அறியாசனம் ஏற்றிய வரலாறு அற்புதமானது. இடையறாத மனித முயற்சியின் வெற்றி வரலாறு அது. ஆயிரம் ஆண்டுகாலமாக சமய அனுட்டானங்களில் மாத்திரம் சிலரால் பேணப்பட்ட ஹீப்ரு மொழியை 1858 க்கும் 1922 க்கும் இடையே வாழ்ந்த எலியேசர் பென் யேகுடா (Eliezer Ben Yehuda) என்னும் தனிமனிதன் தலைமையில் மீட்டெடுத்தனர். இவரின் மகனே 1700 ஆண்டுகளின் பின்னர் முதன் முதல் ஹீப்ரு மொழியில் தன் முதல் வார்த்தையை உச்சிரித்தார் என்று கூறுவார்கள். தியோடர் ஹேல் யூத தேசியத்தின் தந்தை எனின் அந்த தேசியத்தின் மொழிப்பண்பிற்கு Eliezer Ben Yehuda வை தந்தை என்பர்.

இன்று பல மொழிகள் எம் கண்முன்னே அழிந்து கொண்டிருப்பதைக் காண்கின்றோம். யேசுநாதர் பேசிய அராமிக் மொழி இன்று வழக்கில் இல்லை. எழுத்தையும் நாகரிகத்தையும், நகரத்தையும் தந்த பபிலோனிய நாகரிகம் கண்ட மொழிகள் இன்று இல்லை. இலக்கிய தத்துவ வளம்கொண்ட சமஸ்கிருதம், லத்தீன் என்பன பேச்சு வழக்கில் இல்லை. இலங்கைத் தீவுவரை கரைதடிய பிராகிருத மொழியும் இன்றில்லை. ஒரு மில்லியனுக்கு மேற்பட்டோரால் பேசப்படும் மொழிகளே 200 மொழிகளே இன்று உள்ளன என்பர். 100 மில்லியனுக்கு மேற்பட்டோரால் பேசப்படும் மொழிகளாக 12 மொழிகள் உள்ளன. உலக வர்த்தக சாம்ராச்சியம், உலகமய மாக்கல் என்னும் சூறாவளியில் பல மொழிகள் இரையாகும் என எதிர்வு கூறப்படுகிறது.

இத்தகையதோரு பின்புலத்தில் தமிழ்த் தேசியத்தில் தமிழ் மொழியின் பங்கு எத்துவை முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதனை ஊகிக்கலாம். மொழிதழுவிய தேசியத்திற்கு ஒரு நாடு வேண்டும். அந்த நாடு தமிழ்கூறும் நல்லலகு. தமிழ்த் தேசியம் இந்தத் தமிழ் கூறும் நல் உலகைத் தழுவி உள்வாங்கப்படும்போதே இது சாத்திய மாகும். மொழியே இதற்கான பிணைப்பாகும். ஆயிரம் ஆயிரம் ஆண்டுகாலமாக எம் முந்தையர் உள்ளங்களிலும் அவர்தம் சிந்தனை

களிலும் செப்பனிடப்பட்ட மொழியே தமிழ். முள்ளிவாய்க்காலில் சிங்கள அரசின் படைகளுடன் கைகோர்த்த பிராந்திய வல்லரசு, சீன வல்லரசு, அமெரிக்க வல்லரசு எவ்வாறு தமிழ்மீ விடுதலைப் புலிகளை அழித்து தமிழ் மக்களை அகதிகளாக்கி வெவுனியா மனிக்பாமில் வதைக்கின்றபோது கேட்கும் அவலக்குரலில் 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் அகதிகளான பாரி மகளிரின்

அற்றைத் திங்கள் அவ்வெண் நிலவில்
எந்தையும் உடையோம் எம் குன்றும் பிறர் கொளார்
அற்றைத் திங்கள் இவ்வெண் நிலவில்
வென்றெறி முரசர் எம் குன்றும் கொண்டார்
யாம் எந்தையும் இலமே

என்ற குரலையும் கேட்க தமிழ் மொழியே வழி சமைக்கின்றது. இந்தச் சோகம் காப்பிய பரிமாணம் பெற்று எம்மை வதைக்கவும், அந்த வதையிலும் உறுதிபெற தமிழ் சமந்து நிற்கும் எம் முன்னோர் வரலாறும் அவர்தம் அனுபவங்களும் எமக்கு ஒத்தடமாகிறது. அதில் ஒரு சக்தி பிறக்கிறது. இந்த சக்தி தொடர்ச்சியான ஒரு அனுபவத்தின் வெளிப்பாடு. கண்ணதாசனின் பாடல்களில் பாரதியை, கம்பனை, வள்ளுவனை தரிசிக்கின்றோம். பாரதியில் கம்பனின், ஆழ்வார்களின் குரல்களைக் கேட்கின்றோம். கம்பனில் நம் ஆழ்வாரைத் தரிசிக்கின்றோம். நெஞ்சை அள்ளும் சிலம்பில் வள்ளுவனின் சொல் ஓவியங்களையும் சங்கப் புலவர்களின் மொழி ஆனுமையையும் காண்கிறோம். வள்ளுவனில் யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர் என்ற கணியன் பூங்குன்றனை, எவ்வழி நல்லவர் ஆடவர் அவ்வழி நல்லை வாழிய நிலனே என்ற ஒளவையை, அவனின் காமத்துப்பாலில் சங்க அகத்தினையின் சாரத்தை ரசிக்கின்றோம். இந்த பழமையான இலக்கியங்களுக்கு ஊடாக நாம் செய்யும் யாத்திரையில் எம்மையும் கண்டு அறிகின்றோம். நாம் இந்த கண்டுபிடிப்பை கிரேக்க, ரோம, கிறிஸ்தவ அனுபவங்களுக்கு ஊடாகச் செய்யவில்லை. அந்தச் சிந்தனைகள் பெரிதாக இருக்கலாம் இல்லாதும் விடலாம். ஆயின் டை வலறா சூறியதுபோல் எமக்கு எம் மொழியைப்போல் வேறொன்றும் இல்லை. எம்மை நாம் அறிவதற்கான மார்க்கமே எமது மொழி. அதுவே யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர் என்ற தமிழ் செய்யும் வாழ்விற்கு ஆதாரம். அதுவே எம் உரிமைச் செம்பயிருக்கு வேர்.

நீசவு இறுதிச் சடங்குகள் அமங்கல் நிகழ்வுகளா?

மகேசன்

தொடக்கவுரை

பழந்தமிழர்கள் பிறப்பையும் இறப்பையும் வாழ்க்கையின் இரு முக்கிய நிகழ்வுகளாகவே கொண்டனர். இந்த நிகழ்வுகளை வெற்றிகரமாக நடைமுறைப்படுத்துவதற்குப் பலவகையான உளவியல் ஒழுக்கங்களையும் சடங்குகளையும் நடத்தி வைத்தனர். இந்தப் பிறப்பு இறப்பு நிகழ்வுகளைக் குடும்பத் தலைவர்களும், சமூகப் பெரியோர்களும் நடத்தி வைத்தனர். மிகப் பழைய காலத்தில் சமய குருமார்கள் இந்நிகழ்வுகளில் பங்கு கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் பிற்காலத்தில் சைவக் குருக்கள்மார் இந்நிகழ்வுகளை தமிழில் நடத்தி திருமுறைகளை ஒதிச் சாதாரண மக்களும் விளங்கிக் கொள்ளக் கூடிய முறையில் இக்குடும்ப நிகழ்வுகளை நடத்தி வந்தனர்.

சங்க இலக்கியங்களிலே

இந்த நிகழ்வுகளை அமங்கலமான நிகழ்வுகளாகத் தமிழர்கள் கருதியதாகக் காண்பதற்கில்லை. ஆனால், ஆரிய திராவிடக் கலப்பு ஏற்பட்ட காலத்தின் பின் இந்நிகழ்வுகளை அமங்கலமான நிகழ்வுகள் என்று கருதும் நிலைக்குத் தமிழர்கள் தள்ளப்பட்டுவிட்டனர். தற்காலச் சைவத்தமிழ்மக்கள் இந்தக் குழப்ப நிலையின் தன்மையை உணராது. குறிப்பாக இறுதிச் சடங்குகளை அமங்கல நிகழ்வுகளாகவே இன்றும் கருதிவருகின்றனர். இறுதிச் சடங்குகளைப் பிராமணக் குருக்கள்மார் நடத்துவதில்லை. அப்படி யாராவது நடத்தினால் அவர்களைக் கோயிற் பூசை செய்ய அனுமதிப்பதில்லை. முற்காலத்தில் மணச்சடங்கு, பிணச்சடங்கு மற்றும் சமயச் சடங்குகள் எல்லாவற்றையும் சைவக் குருமார்

களே நடத்தி வைத்தனர். அப்போது இவ்வகைப்பட்ட பேதம் காட்டப் படவில்லை.

ஆரம்பத்தில் இந்தச் சடங்கு களைத் தமிழில் நடத்தி வந்த சைவக் குருமார்கள் காலஞ் செல்லச் செல்லல்ப் பிராமணக் குருக்கள் மாரின் நடைமுறைகளையும் சேர்த்துக்கொண்டு சமஸ்கிருத மொழியிலும் சடங்குகளைச் செய்ய முற்பட்டுவிட்டனர். இதனால் தமிழ்ச் சைவர்களின் இறுதிச் சடங்குகள் பல பிழையான விளக் கங்களை மக்களிடையே ஏற்படுத்திவிட்டன. இப்பிழையான விளக்கங்கள் சிலவற்றை இங்கு எடுத்துக்காட்டி இயன்றமட்டில் உண்மையான விளக்கம் என்ன என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதோடு, இவ்விளக்கங்களுக்கு மாறான சிறந்த அர்த்தமுள்ள விளக்கங்கள் அறிஞர்களுக்குத் தோன்று மாயின் அவற்றையும் தெரிந்து கொள்ள ஒரு வாய்ப்பை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

பிறப்பு, இறப்பைப் பற்றி சைவசமயம் கவறுவதென்ன?

பிறப்பையும் இறப்பையும் பற்றிச் சைவசமயம் கவறுவதென்ன? உயிர்கள் இறைவனுடைய கருணையின் அருளால்

உலகில் பிறந்து இறக்கின்றன. ஓவ்வாரு உயிரும் உலகிலே தான் செய்த கர்மவினையின் பயனை அனுபவித்து, அந்த அனுபவத்தின் ஊடாகச் சிறுகச் சிறுக தூய்மை பெற்று, பல பிறப்பிறப்பின் வாயிலாக முற்றுறத் தூய்மை பெற்று, பிறவாமை எய்தி இறைவனின் பாதக்தண்ணை என்றும் மாறாப் பேரின்பம் எதும் என்பதுதானே. இந்தக் கொள்கையின்பழக்குப் பிறப்பும், இறப்பும் மங்கலமான நிகழ்வுகள்தானே. பேரின்பத்துக்கு வாயிலான பிறப்பையும் இறப்பையும் அமங்கலமான நிகழ்வுகள் என்பது சரியாகுமா?

(வீட்டுக்கு விலக்கு, கோயிலுக்கு விலக்கு - துடக்கு தொடக்கு)

பிறப்பு இறப்புக் காலங்களிலே அந்தந்தக் குடும்பத்தினர் குறிப்பிட்ட கால எல்லைக்கு விலக்கி வைக்கப் படுகிறார்கள்.

இதனைத்

துடக்கு

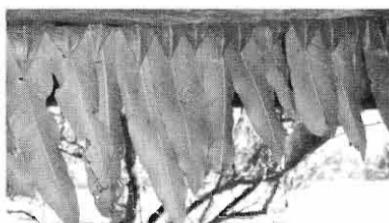
என்று சொல்லுவார்கள். ஒவ்வொரு சாதிப் பிரிவினருக்கும் விலக்கி வைக்கப்படும் நாட்கள் வேறுபடுகின்றன. இன்றைய சூழ்நிலையில் இந்தத் துடக்கு முறையைச் சைவர்கள் எப்படிக் கடைப்பிழக்க வேண்டும் என்பதற்கு வரையறுக்கப்பட்ட ஒரு நடைமுறையும் கிடையாது. பழங்காலச் சூழ்நிலையில் இது சுகாதார அழிப்படையிற்றான் நடை முறைப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. சுத்தத்தைப் பேண இக்காலத்தில் முன்னேற்றமான பல வழிகளும் கையாளப்படும்போது துடக்கு என்பது உடலைப் பொறுத்தமட்டம் அர்த்தம் அற்றதாகிவிடுகின்றது. துடக்கு அமங்கலமான சூழ்நிலை என்பது மாற்றப்படவேண்டியதா கிண்றது. உளவியல் ரீதியாக இறப்பை ஏதிர்கொண்ட குடும்பத்தி னருக்கு ஆறுதல் ஏற்படுத்தும் முக மாக ஒருசிறிது விலக்களிக்கலாம். ஆனால் தற்காலத்தில் துடக்கு

என்பது வேண்டாத சடங்காகி விடுகிறது. கோயில்களும் வழி பாட்டுத் தலங்களும் பொதுமக்கள் பெருமளவில் கூடும் இடங்கள். அவ்விடங்களில் சுத்தம் கடைப்பிழக்கப்பட வேண்டிய ஒன்று. அதனை மக்கள் மனதில் கொண்டு ஒழுகினால் போதுமானது. அது தவிர தெய்வீகத்துக்கும் துடக்குக் கும் ஒருவித தொடர்பும் இல்லை என்பதைச் சைவர்கள் உணர வேண்டும்.

மாவிலைத் தோரணத்தில் மாறாட்டம்...

எந்தவொரு சமய, கலா சார் நிகழ்விலும் மாவிலைத் தோரணம் கட்டும் வழக்கம் பரவலாகத் தமிழர்களிடையே உண்டு. மாவிலைத் தோரணம் ஏன் கட்டுகிறார்கள்? குறிப்பிட்ட நிகழ்வு நடக்கும் தெரு ஓரத்திலும், வீட்டுவாசலிலும், சடங்குகள் நடை பெறும் பந்தர்களிலும் மாவிலைத் தோரணம் கட்டப்படுவதன் காரணம், ஒன்று இவ்விடத்தில் இன்ன நிகழ்வு நடைபெறுகின்றது என்பதைக் காட்டுவதற்கான அடையாளம்; மற்றது அழகு சாதனமாகக் கொள்வது.

நிகழ்வின் தன்மையைக் குறிப்பிட்டுக் காட்டுவதற்காக, மங்கலம், அமங்கலம் என்ற

வேற்றுமையைப் பிரித்துக்காட்ட இரு முறைகளைக் கையாள கிறார்கள். சாவு நிகழ்ந்த இடம் என்பதைக் காட்ட வாசலிலே மொந்தன் வாழ்முயைக் கட்டித் தோரணத்தின் குருவி போன்ற அமைப்பு கீழ்நோக்கி இருப்பதாக அமைக்கிறார்கள். மங்கலமான இடங்களில் வாசலிலே கதலி வாழ்முயைக் கட்டித் தோரணத்தின் குருவி போன்ற அமைப்பு மேல்நோக்கி இருப்பதாக அமைக்கிறார்கள். அடையா ளத்தைப் பொறுத்தமட்டில் இந்த வேறுபாடு வரவேற்குத்தக்கேதே. ஆனால் இந்த வேறுபாட்டை இறுதிச் சடங்கு நடைபெறும் பந்தரிலும் கடைப்பிழப்பது வழக்கமாகி விட்டது. இது ஒரு விளங்காத குழப்பம் அல்லவோ? இறுதிச் சடங்கு நடைபெறும் பந்தர் அமங்கலமான இடமா? சிவகும் பம் நிறுவி ஆண்ம ஈடேற்ற வழிபாடு நிகழும் இடம் அமங்கலமான இடமாகுமா? பொற் சண்ணம் இழப்பதற்கான உரல் உலக்கையிலும் மாவிலை கட்டும்போது இந்த வேறுபாட்டைக் காட்டுகின்றார்களே. திருப்பொற் சண்ணப் பாடல்கள் அமங்கலமானவையா?

தெருஷ்ரத்தில்

அடையா

எத்துக்காகச் செய்த வேறுபாட்டை வழிபாட்டுப் பந்தரிலும் பிழையாக விளங்கிக்கொண்டு நடைமுறைப் படுத்துகிறார்கள் என்றல்லவா எண்ணாத் தோன்றுகிறது.

பொற்சண்ணம் இழப்பது தகுமா?

யாழ்ப்பாணச் சைவர் களிடையே இறுதிச் சடங்கின் போது மணிவாசகப் பெருமான் பாழ திருப்பொற்சண்ணப் பாடல் கள் இருபதும் பாடப்பட்டுச் சுண்ணம் இழத்து அச்சண் ணாத்தை இறந்தவரின் இரு கண்களிலும் சாத்தும் வழக்கம் நடுங்காலமாக இருந்து

வருகிறது.

இச்சடங்குக்கு விளக்கம் தருவோர் ஆண் மாவின் பாவ நீக்கத்தின் பொருட்டு இச்சடங்கு செய்யப்படுகிறது என்றும், உயிரின் மலநீக்கத்தை வேண்மூச் சிவபெருமானைத் துதிக்கின்ற பக்திச் செயலாகவும் இது கருதப்படுகிறது என்றும் கூறுவர். மேலும் உயிரானது

உணரக் கண்களை இழந்து நூனக் கண்களைப் பெற்று இறைவனின் ஓளிமயமான திருவழகளை அடைய வேண்டும் என்ற நம்பிக்கையில் இது செய்யப் படுகின்றது என்றும் சொல்வர்.

ஒருவகையில் சிந்தித்துப் பார்க்கும்போது, சைவ சித்தாந்தக் கொள்கையில் அசைக்கமுழயாத எடுப்பாடும், நம்பிக்கையும் கொண்ட நமது யாழ்ப்பாணத்துச் சைவப் பெரியோர் உயிரின் மலநீக்கம் வேண்டி ஒருவகைச் சுத்திகரிப்பு வேண்டுதலாக அமங்கலமல்லாத சிவ வழிபாட்டின் பகுதியாக இதனை இறுதிச் சடங்கில் சேர்த்துக்கொண்டார்கள் போலும்.

இறைவனை வேண்டுதல் செய்யும்

இடத்தில் மங்கலம் அமங்கலம் என்ற வேறுபாடு தேவை இல்லை என்று கருதினார்கள் போலும். சாதாரண வாழ்க்கையில் பழந் தமிழர்கள் கைக்கொண்ட முழுக் காட்டுக்குச் சுண்ணாம் இழக்கின்ற வழக்கத்தைப் பின்பற்றியே மணி வாசகப் பெருமான் திருப்பொற் சுண்ணப்பாடல்களை சிவபெரு மான் மீதேற்றிப் பக்தியை வளர்ப்பதற்காகவன்றே ராபா பாழிருளினார். சைவ இறுதிச் சடங்கிலும் உடலும், உயிரும் தூய்மை அடைய வேண்டும் என்ற நம்பிக்கையில் இதனைச் செய்கிறார்கள் என்று எண்ண இட முண்டல்லவோ?

இருப்பினும்,

நமது

மதிப்புக்கும் பெருமைக்கும் உரிய பேராசிரியர் அ.ச.ஞானசம்பந்தன் அவர்கள் தமது திருவாசகம் சில சிந்தனைகள் என்ற நூலிலே (தொகுதி 3 பக்கம் 3) இதுபற்றித் தெரிவித்திருக்கும் கருத்து சிந்தனையைத் தூண்டுவதாக உள்ளது. திருவாசகத்திலே திருப் பொற்சன்னைம் என்ற பகுதிக்கு ஆண்து மனோலயம் என்று முன்னோர்கள் பெயரிட்டுள்ளது பொருத்தமற்றது என்று சுட்டிக் காட்டிய அவர்கள் சைவ இறுதிச் சடங்குகளிலே திருப்பொற் சன்னைம் பாடுவது தவறு என்று பின்வருமாறு சுட்டுகிறார்கள்.

“இதுபோன்ற தவறுகள் இடைக்காலத்தில் புகுந்துள்ளன என்பதற்கு மற்றோர் உதாரணத் தையும் காணலாம். சைவத்திலும் திருவாசகத்திலும் எல்லையற்ற ஈடுபாடு கொண்டு, அன்றாடம் திருவாசகப் பாராயணம் செய்யும் யாழ்ப்பாணம்வாழ் சைவப் பெரு மக்கள் வீட்டிலும், தென்பாண்மீச் சைவர்கள் பலர் வீட்டிலும் இன்றும் ஒரு தவறு நிகழ்ந்துவருகிறது. மங்கலகரமான பொற்சன்னைம் இழப்பதை என்ன காரணத்தி னாலோ சாவு வீட்டில் செய்து வருகின்றனர். இது சிந்திக்கப்பட வேண்டிய ஓன்று.”

பேராசிரியர் அவர்களின்

கருத்து வேற்றுமைக்கும் நம்ம வர்களிடையே நடைபெறும் செயற் பாட்டுக்கும் தீர்வு சூறவுல்லார் யார்?

வலம்வருதலா அன்றி இடம் வருதலா?

பிணத்தைச் சிதையில் வைக்குமுன்னரும், பின்னர் கொள்ளிக்குடத்தை தோளில் வைத்து சிதையை மூன்று முறை சுற்றிவரும்போதும் இடப் பக்கமாகச் சுற்றிவருவது வழக்கம். இது தவிர வழிபாட்டை நடத்துகின்ற குருக்கணும் கும்பங்களுக்குத் தீபம் காட்டும்போது இடப்பக்கமாகவே சுற்றியெடுப்பது வழக்கம். இந்த வழக்கமும் இறுதிச் சடங்குகள் அமங்கலமானவை என்று வேறுபடுத்தவே தோன்றியிருக்க வேண்டும் என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது. கோயிலில் விக்கிரகங்களை வலம் வருவது, வீதிவலம்வருவது என்பது தான் வழக்கம். இறுதிச் சடங்குமங்கலமான இறைவழிபாடு என்று கருதினால் மேற்கண்ட சுற்றிவரும் முறை வலம் வருதலாகவே இருத்தல் வேண்டும்.

இடப்பக்கமாகச் சுற்றிவருகின்ற முறை எக்காரணத்தால் எழுந்தது என்று தெரியவில்லை. இதுவும் பிற்காலத்தில் எவராலோ புகுத்தப்பட்ட தவறான முறை

என் தாயாளவள், அன்பிற்குரிய என்னை மறந்தாலோ? உன்னை மறவாத பேரன்புடையவளாதவின் நின் திருவும் நீழலிலே புகுந்து பேரின்புமிற்றாலோ? சொல்லாய் என்று வேண்டுதல் பண்ணுவதே இப்பாடலின் பொருள். தாயின் உயிரானது பற்றெல்லாம் விட்டுச் சிவபதுத்தில் சேரவேண்டும் என்பதே அழகளாரின் வாக்கு என்பது இதனால் தெளிவா கிள்ளது.

முடிவுரை

“உலக்கை தேய்ந்து உளிப் பிழியான கதை” என்பார்கள். இக் கூற்றின் நிலைதான் இன்று சைவ சமயத்துக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. சாதாரண மக்களிடையே நடை முறைப்படுத்தப்பட்டு வந்த எத்த ணையோ அர்த்தமுள்ள சைவக் கொள்கைகள் இக்காலத்தில் திரிபு படுத்தப்பட்டும், கால தேச வர்த்த மானாங்களைக் கவனித்து மீளாய்வு செய்யப்படாமலும் குறுகி, அருகி ஒதுக்கப்பட்டு வருகின்றன. சைவத் துக்கு உயிருட்டுவோம் என்று முன்வருவோர், ஏட்டுச் சுறைக் காயாக சைவ சித்தாந்தக் கொள்கைகளை மன-ம் பண்ணி மேடைப் பிரசங்கங்கள் செய்வதனால் அதிக பலன் ஒன்றும் கிடைக்கப் போவதில்லை.

நாளாந்த வாழ்க்கையிலே சைவ மக்கள் கடைப்பிழத்துவரும் நடை முறைகளின் அர்த்தம் அவர் களுக்கு விளங்கிக் கொள்ளக் கூடிய வகை செய்தலே இன்றைய அதிமுக்கிய தேவையாகும். மேலே சொல்லப்பட்ட இறுதிச் சடங்குகளின் திரிபு களும், விளக்கங்களும் அன்றாட வாழ்க்கையில் சைவர்கள் கடைப் பிழக்கும் செயற்பாடுகளாகும். இவை போலவே திருமணச் சடங்கு, பெண்கள் பருவம் எத்தும் சடங்கு போன்ற பல நிகழ்வுகள் சைவ மக்களிடையே வாழ்க்கைப் பிரச்சனைகளாக உண்டு. இவற் றிற்கு அறுதியான ஒழுங்கு முறைகளை வகுத்துத் தரக்கூடிய ஒரு தாபனம் சைவ சமயத்தவர் களுக்கு வேண்டும்.

உலக சைவப் பேரவை போன்ற ஒரு தாபனம், காய்தல் உவத்தல் அகற்றி சைவச் சடங்கு முறைகளை வகுத்துச் சைவசித்தாந்தக் கொள்கைகள் பிறளாமல், தமிழ்மொழிக்கு உரிய இடத்தை வழங்கி உலகணத்தும் சைவர்களால் ஒரே விதிமுறைகள் கைக்கொள்ளப்படக்கூடிய குழுவை ஏற்படுத்த வேண்டும். இது சாத்திய மாகுமா? ●

எட்டு சக்திகளைக் கடப்பெற்றுக்கொண்டே தர்மத்தைச் செய்தல்

-மஹேஸ்வரி நேசி நடராஜா

1. ஒரு மனிதனிடம் இருக்க வேண்டிய எட்டு சக்திகளில் ஏதேனும் ஒன்று குறைந்தாலும் அல்லது அவைகளை அவனது நடைமுறை வாழ்வில் சரியான முறையில் கொண்டுவராவிட்டாலும், அவனது மனநிலை கெடுகிறது. மனிதனால் சத்தியமும் அசத்தியமும், கடமையும் அசுரத் தன்மையும், தர்மமும் அதர்மமும் - மரியாதையும் - மரியாதையின்மையும் அல்லது பயன் தருவதும் - தீங்கிழைப்பதும் போன்றவைகளுக்குள்ள வெற்றுமைகளைச் சரியாக நிர்ணயிக்க இயலாதபோதுதான் அவன் தவறான செயல்களைச் செய்வதில் ஈடுபடுகிறான்; அல்லது முழு நம்பிக்கை மற்றும் ஆத்ம நம்பிக்கை (Faith and Confidence) ஆகியவற்றிலிருந்துகொண்டு செயலைச் செய்ய முடியாமல், நிலையற்று அலைபாயும் மனத்துடன் (waving or whimsical mind) செயலைச் செய்கிறான். இதனால் அவனிடம் அதிகமான சோர்வு ஏற்படுகிறது. மேலும் வெற்றியையும் முழுமையாக அடைய முடிவதில்லை. இக்குழப்பமான நிலையில் அவன் மனதின் தன்மையையும் (ஏகாந்தம்) சாந்தியையும் (அமைதியையும்) இழந்து ஓரேயடியாய் அமர்ந்து விடுகிறான்.

2. இரண்டாவது சக்தி சகிப்புத்தன்மையாகும் (Power to Tolerate). ஒரு மனிதன் பேசுகின்ற பேச்சு பிறரை அவமானப்படுத்தும் நோக்கத்துடனோ, இகழ்ச்சி மனப்பான்மை கொண்டதாகவோ அல்லது வெறுப்பை வெளிப்படுத்துவதாகவோ இருக்கும்பொழுதுதான் அவனது மனத்தில் ஓர் ஏரிச்சல் பிறப்பு எடுக்கிறது. சகிப்புத்தன்மையில் குறைவு ஏற்பட்டாலும், தனது மனப்புகைச்சலால் பிற்றிடம் ஏற்றுக்கொண்டு விழுகிறான். ஒரு சிறிய விஷயத்தைக்கூட பெரிதுபடுத்துகிறான், சகிப்புத்தன்மை என்ற சக்தி இல்லாததால் மனிதனின் வாழ்வு துண்பம் நிறைந்ததாகிவிடுகிறது.

3. மனிதனிடம் எதையும் சமாளிக்கும் சக்தி (Power to face) இல்லையெனில், அவன் சின்னஞ்சிறிய பிரச்சனைகளுக்கெல்லாம் பயந்து ஓடுங்குகிறான்.

4. எதையும் ஏற்றுக்கொள்ளும் சக்தியும் (Power to adjust) மிகத் தேவையாகும். எவரிடம் கம்பீரத்தனம் இல்லையோ அவருக்கு பிற்றின் பேச்சுக்களைத் தன் மனதில் ஏற்றுக்கொள்ளும் சக்தி இல்லை எனலாம்.

5. இதுபோலவே, பகுத்தறியும் சக்தி (Power to discriminate) மிகவும் மதிப்பு மிகக்காகும். ஒரு மனிதனுக்கு நல்லது எது கெட்டது எது என்று பகுத்தறியும் சக்தி இல்லை என்றாலும் அவன் மனப் போராட்டத்தால் அடிவாங்கி அமர்ந்து விடுகிறான், அல்லது தீயவர் தொடர்பில் சேர்ந்து சீரழிகிறான்.

6. அடுத்து அவனிடம் தயாராக இருக்கும் சக்தி (Power to pack-up) இல்லையெனில் அவன் சிந்தனை செய்து செய்து தன்னிடமே துண்பத்தை வரவழைத்துக்கொள்கிறான். பலருக்கு தங்களது எண்ணங்களைக் கட்டுப்படுத்த முடிவதில்லை. இதன் காரணத்தால் அவர்களுக்கு உறக்கம் கூட வருவதில்லை.

7. இதுபோலவே வாழ்வில் பிற்றிடம் அன்பு செலுத்துவது மட்டுமின்றி அவர்களுக்குத் துணை புரிவதும் மிக அவசியமாகும். ஒரு மனிதன் பிறருக்கு ஒத்துழைப்பு (Co-operation) தருவதில்லை என்றால், மற்றவர்களும் அவனுக்கு உதவமாட்டார்கள். அவனிடமிருந்து எந்தவித

உதவியையும் எதிர்பார்க்கமாட்டார்கள். ஒத்துழைக்கும் சக்தி இல்லாத தன் காரணமாக ஒவ்வொருவரின் மனதிலை கீழ் - மேலாகி (Mood - off) மனமும் முகமும் சுழித்துப்போய் குற்றச்சாட்டிற்கும் ஆளாகிறான்.

8. இதைத்தவிர உடலிலிருந்தும் மற்றும் செயல்களிலிருந்தும் தன்னை (ஆத்மாவை) தனித்து இருக்க வைக்கும் திறமையும் அவசியமாகும். ஆமை தனது செயல்களைச் செய்தபின்னர் தனது உடல் அவயவங்களைத் தனக்குள் அடக்கி வைத்துக் கொள்வது போலவே மனிதனுக்கும் அவன் விரும்பும்பொழுது அவனது செயல்களிலிருந்து விலகி இருக்கும் பயிற்சியும் அவனுக்குத் தேவையாகும். அவனது மனமும் எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் அவன் செய்யும் அனைத்துச் செயல்களிலிருந்தும் தனித்திருப்பதாகச் செய்ய முடியும்.

இவ்வாறு, மேற்கண்ட எட்டு சக்திகளின் ஆதாரத்தில் மனிதன் தன் உலகியல் செயல்களில் வெற்றி அடைவதுடன், அவன் தன் வாழ்வில் அமைதியை ஏற்படுத்திக் கொள்வதோடு மட்டுமல்லாமல் அவனது எதிர்காலத்திற்காகவும், நல்ல தன்மைகளைத் தன்னிடம் அமைத்துக் கொள்கிறான்.

ஓம் சாந்தி

கைகளைக் கோத்துக்கொண்டு
கவர்ப்போல நின்றோம்.
சாலையில் விழைந்தவர்களை
எதிரிகளாய் என்னிச் சபித்தோம்
நீர்ச்சவுக்காய் விளாசிய
மழையையும் மீறி முழக்கமிட்டோம்
முகத்தில் வழிந்த தன்னிர்ப்பட்டு
நன்னந்திருந்தது குரல்
எனினும் ஆக்ரோஷம் குறையவில்லை

தொலைக்காட்சி கேமராக்கன்
படம்பிடித்துச் செல்லும் வரை
கட்டுப்பாடு காத்தோம்
அதன் பிறகு
வீடுகளுக்கு விழைந்தோம்
செய்தியில் வரப்போகும்
முகங்களைப் பார்ப்பதற்கு!
-ரவி குமார்
(ஆண்ட விகடன் 26.05.15)

Navarathiri (நவராத்திரி)

Navarathiri is an important festival of the Hindus. Navaraaththiri literally means nine nights. It is a festival devoted to Goddess Sakthy. Few questions are asked about this festival, and I give my answers as known to me.

Why are nine days chosen for celebrating Navarathiri? Why are only Dhurga, Lakshmi and Saraswathy chosen for Navarathiri celebration? Why should it be nine nights and not nine days?

Lord Siva is the primary God of the Saiva school of Hinduism. His power, which is His Grace, is Sakthy. Like sun and its light, Siva and Sakthy are inseparable. Lord Siva performs His acts of Grace by His Sakthy.

Navarathiri is celebrated for nine days, starting on the new moon day of the Tamil month of Purattathy (mid September to mid October) and ending on the ninth day. First three days are devoted to Goddess Dhurga, second three days to Lakshmi and the last three days to Saraswathy. These Goddesses are different aspects of the same Sakthy.

Dhurga

Lord Siva manifests Himself in various forms to perform various activities. In His different forms His Sakthy is called by different names. To understand them, knowledge of Saiva philosophy is necessary. Accordingly, He takes nine different forms (navam tharu petham). The Saiva Siddhanta book Sivag-

nana Siddhiyar says 'Navam tharu pethamaaka eka nathane nadippaan'. Its meaning is, 'The one only Lord acts in nine different forms'.

The nine forms of Him have nine Sakthies (Navasakthy). The nine days of Navarathiri festival are meant for these nine Sakthies. However we celebrate the festival to worship three Sakthies only, Umai worshipped as Dhurga, Lakshmi and Saraswathy. These Goddesses find significant importance in our earthly life. Worship of Dhurga instead of Umai may be because of the influence Sakthism which considers Sakthy as the primary deity.

Dhurgai is the Goddess for bravery (veeram), Lakshmi for wealth (selvam) and Saraswathy for knowledge and education (arivum kalviyum). We need courage and confidence to undertake anything. Hence we worship Dhurga. Without wealth we cannot live and for it we worship Lakshmi. Without knowledge and education, we cannot be human beings, and cannot do or achieve anything. Hence it is necessary that we should worship Saraswathy.

In our worldly life we do not know or are not clear of many things. We do not know of or remem-

Saraswathy

Lakshmi

ber our past happenings, previous births etc. There is an obstruction causing it. This is a necessary obstruction which helps us to grow, to evolve spiritually. If we remember the happenings of our past births, who and who caused pain to us etc., life would be in chaos. This obstruction is called thirothanam and is caused by Siva's Sakthy called Thirothana Sakthy. Thirothanam means veil or obstruction. Nights (Navarathiri) are chosen to denote this obstruction which acts as darkness to us.

The Thirothana Sakthy will act as Anugraga Sakthy (Benevolent Sakthy) when we find liberation from our shortcomings.

On Navarathiri days it is customary to keep kolu with various types of dolls (pommais), and books, musical instruments etc. They speak of art, culture and education. Various types of savouries and sweets are also kept during prayer time and distributed to the children and others.

Worship of Goddess Saraswathy during the last three days is important for all, particularly children. Saraswathy is of white colour; her seat is white lotus; her dress is white. ('Vellaik kalaiyuduththu' verse). White is symbolic of knowledge. Saraswathy grants us knowledge and all the arts and sciences. (Aaya kalaikal arupaththu naankinai-yum eya unarvikkum ennammai)

Tenth day is called Viyaya dhasami. According to Puranas, a demon (asuran) by the name Mahishasuran with the head of buffalo (erumaith thalai) was ruling and giving problems to the Devas, the celestial Beings. The Devas prayed to Lord Siva and appealed for help. Siva looked at His Sakthy and Sakthy fought with the Asuran and killed him. Her victory is celebrated as Viyaya dhasami. The buffalo head of the asuran is symbolic of our ignorance. Siva is of pure knowledge (vaalarivan) and Sakthy is Divine wisdom. So, it is the day of victory of Divine wisdom over our ignorance.

On the Viyaya dhasami day, children are introduced to learning (edu thodakkuthal).

-By Meykandar

எ ம் ய் வ ரு ந் த . . . !

வெந்தாரை வரவேற்றான் தமிழன்
பண்பாடு என்ற பெயரில்
எவ்வித எதிர்பார்ப்புமில்லாமல்!

வந்தவனோ நாகுக்காக
தன் பண்பாட்டை மெல்ல நுழைத்தான்
தெய்வத்தில் பெயரால்!

நாளைடவில் தன்னை இழந்தான்
தன் மொழியை இழந்தான்
நாவிழுந்து இன்று நலிந்துள்ளான்!

- தமிழகக் காட்சி இது.

அரசியலில் பாகுபாடு தோன்றியதால்
சுதந்திரம் அர்த்தமில்லாது போய்விட்டது.

இனபேதம் மலிந்து குரோதம் உதயமானது.
பல முனைகளில் வறுமை தமிழர்கள்மீது திணிக்கப்பட்டது.

இளமையில் வறுமை கொடியது.
இளைஞர்கள் நீதிகோரிக் கொதித்தெழுந்தார்கள்.

அதனை அரசு பாராமுகம் காட்டி அடக்க
முற்பட்டதன் பலன் பலாத்கார எழுச்சி!

எழுச்சியினால் ஏற்பட்டதுதான் இன்றைய யுத்தம்.
யுத்தத்தினால் -
வீடு, வாசல், நிலம், புலம், குழல், சுற்றாடல், பயிர்
உற்றார், உறவினர், சுற்றும் சிதறலால் பாரம்பரியங்கள் சிதைந்து

பரதேசியாய்

வாழ்வாதாரங்களையும் இழந்து

உலர் உணவுக்காய்

சொந்த நாட்டிலேயே

தெரு நாய்போல

அகதி முகாம்களில்

கையேந்தி முடங்கவேண்டிய தூர்ப்பாக்கிய நிலை

பொன்னான உயிர் பாதுகாப்புக்காக தமிழன் ஏங்கினான்.

தன் பிள்ளைகளின் எதிர்காலத்தை எண்ணி வாடிவதங்கினான்

தினமும் நேர்ந்த தலைவிதியை எண்ணி கலங்கினான்.

என்று மரணம் ஏற்படுமோ என்றும் சாகாமல் செத்தான்

இன்றும் மரண ஒலங்கள் தொடர்கின்றது!.

- 3 தசாப்த தமிழ்மூக்காட்சி இது.

ஆயுத மோதல்களினால் ஏற்படும் தாக்கம்!

தாக்கங்களின் எதிரொலியாக உண்டாகும் பயிர் அழிவு!

பயிர் அழிவுகளால் உண்டாகும் பசி, பட்டினி, பரிதாப பஞ்சம்!

பஞ்சத்தோடு நெஞ்சத்தில் நிலைக்கும் மாறாத மனவடு!

மாற்றுவழி தேடி தஞ்சம் கோரி உலகெங்கும்

பரம்பி நிரம்பும் தமிழ்மீ மக்கள்!

அகதிகளாகப் புலம்பெயர்ந்து வந்த தமிழ் மக்களை அரைமனதோடு

அரவணைத்தது அவுஸ்திரேலிய அரசாங்கம்!

பல்லின கலாச்சாரக் கொள்கையின் பிரகாரம்

பாதுகாப்பாக அவர்களை வாழ வழி வகுத்தது!

நிம்மதியான வாழ்வில் -

தமிழ் வளர்த்து

தமிழ்க் கலை வளர்த்து

தமிழ்ப்பண்பாடு வளர்த்து

தானும் குடும்பமும் வளர்ந்து

தங்களை மனிதர்களாக மதித்த
புகுந்த நாடான சொர்க்கபூமியை

கண்மணியாகக் கருதி வளர்த்தான்
வளர்க்கின்றான்.
வாழ்த்துகின்றான்.

தமிழன் பிரயாசை மிக்கவன்.
என்றும் நன்றி உணர்வும் விஸ்வாசமும் உள்ளவன்.
சென்ற இடமெங்கும் கண்ணியமாக வாழ்பவன் -
ஒரு சிலர் தவிர.

நாடோடிகளாக்கப்பட்ட நம்மவர்
குறுகிய காலத்துள்
கோஸ்வரர்களாக வாழ்கின்றனர்
என்றால் -

அவர்களின் உயர்ச்சிக்கு காரணிகள்
கல்வி அறிவும், பயிற்சியும், அயரா முயற்சியுமாகும்.

மெய்வருந்த மேன்மை தேடி வரும் என்பதில்
அசையாத நம்பிக்கை உள்ளவன் தமிழன்!

கடமை கண்ணியம் கட்டுப்பாட்டுடன்
புலம் பெயர் நாட்டில் புகழோடு வாழ்கின்றான்!

“நல்லைக்குமரன்”
(Melbourne)

இந்தந்திர வடமுற் யாழ்ச்சபாணார்

இந்துமா நடுக்கடலில் சிறியதொரு முத்தாக
இரத்தினங்கள் மண்ணுள்ளே கொண்டதொரு தீவாக
மாங்கனியின் உருவத்தின் நுனிப்பகுதி இடமான
செந்தமிழர் மணம்வீசும் யாழ்ப்பாண நகரதுவே!

யாழ்ப்பாண நகரத்து வளங்களையே நானுரைப்பின்
கோடையிலே தோட்டமதில் முந்திரியின் கனிவளங்கள்
வாளியிலே பசுக்களினில் கறந்தெடுக்கும் பாலாறு
பிளந்துவைத்த பலாப்பழத்தின் அடியினிலோ தேனாறு!

எம்தமிழர் உணவினையே கூறுகையில் நாவூறும்
கறுத்தக் கொழும்புடனே குழல்பிட்டு காலையிலே
மொட்டைக் கறுப்பன் குத்தரிசி சமைக்கையிலே
அரைத்த மீன்குழம்பு அடுக்களையில் மணமெடுக்கும்!

இறால்போட்ட ஒடியற்கூழ் அம்மா சமைக்கையிலே
தூள்போட்ட நெத்தலியும் இறாலும்தான் பொரித்திடுவர்
செந்திறத்து அம்பலவி மாம்பழம்தான் வெட்டுகையில்
சிலவேளை சிறுவண்டு உள்ளிருந்து வந்துவிழும்!

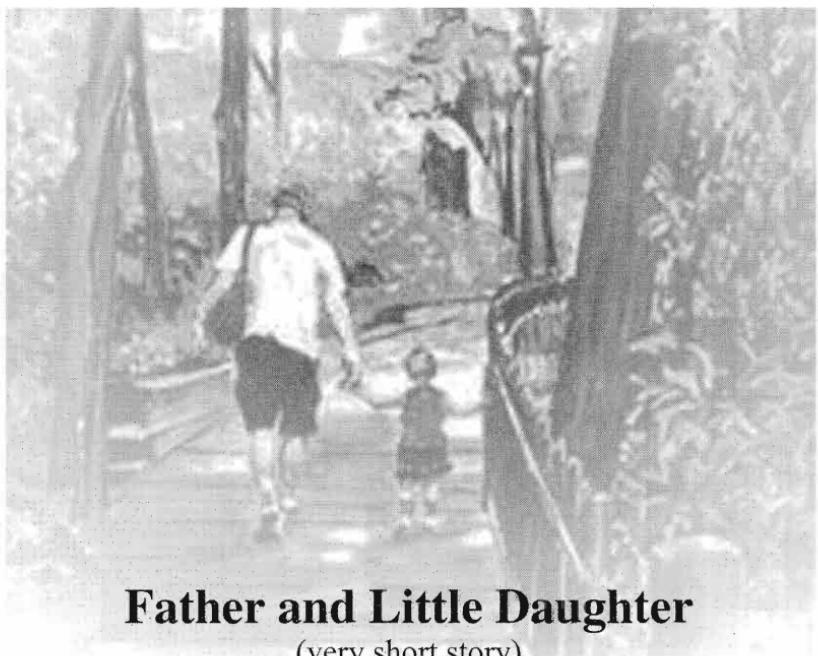
விடுமுறையில் காலையிலே குழைசோறு தரும்போது
முதல்நாளில் காய்ச்சிவைத்து நீர்விட்ட பழும்சோற்றை
பெரியதொரு தாச்சியிலே ஜயாவும் பிழிந்தெடுத்து
பயற்றங்காய் மரவள்ளிக் கறிகளையும் போட்டிடுவர்!

பொரித்த வெங்காயம் இடிசம்பல் சேர்த்துவிட்டு
இறால்போட்ட முருங்கை இலைச்சொதியும் விட்டிடுவர்
இவ்வாறு போட்டவற்றை ஒன்றாகக் குழைத்துவிட்டு
இருகையில் தந்திடுவர் சொதிஒழுக உண்ணவென்று!

நெய்மணக்க தோசைசுட்டு வட்டிலிலே வைத்தபின்பு
பழைய முருங்கைக்காய் பிரட்டல்கறி போட்டிடுவர்
வட்டிலப்பம் ஆடிக்கூழ் நானருந்தும் வேளையிலே
வேப்பிலையில் பழுக்கவைத்த மாம்பழங்கள் தந்திடுவர்!

இன்பத்தின் உச்சியையே நீகேட்டபின் நானுரைப்பேன்
சொர்க்கமென்று மேலோகம் சென்றிடவே கேவையில்லை
யாழ்ப்பாண நகரினிலே வாழ்ந்திருந்தால் புரிந்துவிடும்
திருப்பாற் கடலையுமே கடைந்திடினும் கிடைத்திடாது!

தம்பி இராசலிங்கம்
(Seven Hills - Sydney)

Father and Little Daughter

(very short story)

Little girl and her father were crossing a bridge. The father was kind of scared so he asked his little daughter, 'Sweetheart, please hold my hand so that you don't fall into the river.'

The little girl said, 'No, Dad. You hold my hand.'

'What's the difference?' Asked the puzzled father.

'There's a big difference,' Replied the little girl. 'If I hold your hand and something happens to me, chances are that I may let your hand go. But if you hold my hand, I know for sure that no matter what happens, you will never let my hand go.'

In any relationship, the essence of trust is not in its bind, but in its bond.

So, hold the hand of the person who loves you rather than expecting them to hold yours.

This message is short.....but carries a lot of feelings.

-Collected from internet

வா

ணி

ந்

அ

ரு

ள்

வா

ய!

மலரினை மேவிய கலைமகளே! என்
மனதினில் ஏறிய ஒருமகளே!
நிலமிசை யுனதருள் வேண்டிநின் றேன்! எழில்
நிலவுமெய்ப் பொருள்நிறை கவிபடைப்பேன்!

நீலக் கடலினில் வானினில் நிலவொடு
நின்று சிரித்திடு மீன்களிலே
வாலைக் குமரியின் விழிகளில் இதழ்களில்
வந்துநிற் குமசந்த நகையினிலே

அன்ற லர்ந்தபுது மலரினி லேதங்க
அழகுக் குழவியின் மழைலையிலே
நின்றோ ஸிரந்துஎழில் நிறைப்ப வளே! என்
நிலையறிந் துளத்தினில் நிலைப்பவளே!

நெஞ்சத் தெழுந்திடு நெட்டுயிர்ப் பும்அங்கு
நீடி நிலைக்கும் இலட்சியமும்
விஞ்சிடும் ஆசைகள் வேதனை ஏக்கங்கள்
வீறிட டெழும்புநற் கற்பனைகள்

எத்தனை யெத்தனை யெத்தனை யோவுளத்
தெண்ணங்க ளாக மலர்ந்திடுதே!
இத்தனைக் கும்ணில் உடல்படைத் தின்னுயிர்
ஏறிய நற்கவி படைக்கநின்றேன்!

இதயத் தேறிய என்னவ ளே!என்
எண்ணம் அறிந்திடு நாமக்ளே!
நிதியும் பிறவும் நினைத்துவிடேன், உன்
நினைவினில் நெஞ்சம் அழிந்துநின்றேன்!

அறிவுடை எழில்மிகு கவிபடைப் பேன்!என்
அகத்தினில் ஆலயம் உனக்கமைத்தேன்!
செறிபுலன் ஒன்றிய நிலையினில் உனதருள்
சேர்ந்துளம் மலர்ந்திட வேண்டுகிறேன்!

-கவிஞர் கலாநிதி க. கணேசலிங்கம்

நெடி வாழ்வுக்கு உதவும் குடி

குடி குடியைக் கெடுக்கும் - ஆனால் தேநீரைக் குடி, குடி என்று உரைக்கிறார்கள் விஞ்ஞான முடி - இது நெடி வாழ்வுக்கு உதவும் குடி - இதைக் குடித்தால் கிடைக்கும் ஆரோக்கியப்படி. வடி, நன்றாக வடித்தபின் தேநீரைக் குடி - அப்போது கொடி போல படரும் வம்சமுடி. படி! இதை நன்றாகப் படி. நொடிக்கு ஒருதரம் குடித்தால் (இனிப்பாக) வெடியாய் வெடிக்கும் நோய் வெடி.

ஒரு நாளைக்கு 5 அல்லது 6 தரம் தேநீரைக் குடிக்க வேண்டும். அப்படிக் குடித்து வந்தால், உட்ணம் சம்பந்தப்பட்ட நோயினால் ஏற்படும் உயிர் இழப்புக்களை தடுக்க முடியும். இரத்த அமுத்தம், கொழுப்பு என்பனவற்றையும் குறைக்கும் வல்லமை தேநீருக்கு உண்டாம். கோப்பி குடிப்பவர்களை விட தேநீர் குடிப்பவர்களுக்கு நோய் எதிர்ப்பு சக்தி கூடுதலாக இருப்பதாக விஞ்ஞான ஆய்வுகள் கூறுகின்றன.

நன்றி

கலா விக்கேஸ்வரன்.
9/58 Burlington Rd
Homebush - N.S.W - 2140

உடலும் பண்டப

உணர்த்தி நிற்கும்

சூற்றுப்படை

கிளக்கியம்

கங்க இலக்கியங்களில் இடம்பெறும் பத்துப்பாட்டு என்பது பத்துப்பாடல்களைக் கொண்ட ஒரு தொகைநூல். ஒவ்வொரு பாடலும் ஒவ்வொரு புலவரால் பாடப்பட்டது. எட்டுப் புலவர் பெருமக்கள் இவற்றைப் பாடி யுள்ளனர். நக்கீர், உருத்திரங் கண்ணனார் என்ற இரண்டு புலவர் களும் இவ்விரண்டு பாடல்களைப் பாடியுள்ளனர். ஒவ்வொரு பாடலுமே தனித்தனி நூலாகவே திகழ்கின்றது. ஒரு பாட்டே ஒரு நூலாக அமைவது தமிழ்க் கவியிலக்கியத்தின் தனிச்சிறப்பாகும். இதில் சொல்லப்படும் பத்து பாடல்களாவன: திருமுருகாற்றுப்படை, போருநர் ஆற்றுப்படை, பெரும் பாணாற்றுப்படை, மலைபடுகடாம் என்பவை யாகும்.

சிறுபாணாற்றுப்படை, மூல்லைப் பாட்டு, மதுரைக்காஞ்சி, நெடுநல் வாடை, குறிஞ்சிப்பாட்டு, பட்டினப் பாலை, மலைபடுகடாம் என்பவை யாகும்.

இவற்றில் திருமுருகாற்றுப் படை, பொருநர் ஆற்றுப்படை, சிறுபாணாற்றுப்படை, பெரும் பாணாற்றுப்படை, மலைபடுகடாம் என்னும் ஐந்து பாடல்களும் ஆற்றுப்படை நூல் களாகும்.

தமிழில் தொண்ணூற்றாறு வகைப் பிரபந்தங்கள் உள்ளன. அவற்றிலே ஆற்றுப்படை என்பது தனியொரு வகைப் பிரபந்தமாகும். ஆற்றுப்படை என்றால் ஆற்றுப்படுத்துதல் அதாவது வழிகாட்டுதல் என்பது கருத-

ச. ஸ்ரீகந்தராசா

தாரும். பத்துப்பாட்டில் ஜந்து பாடல்கள் ஆற்றுப்படை இலக்கியங்களாகவிருப்பது பண்டைத் தமிழகத்தில் ஆற்றுப்படை என்பது தனியோருவகைத் தமிழ் இலக்கியமாகப் பேணி வரூர்க்கப் பட்டமைக்குச் சான்று பகர் கின்றது. மற்றவர்க்கு உதவுகின்ற தன்மை பண்டைத் தமிழ் மக்களின் பண்பாடாகவே இருந்திருக்கிறது என்பதற்கு இந்த ஆற்றுப்படை நூல்கள் சான்றாக அமைகின்றன.

இசைக்கலைஞர்கள், நாட்டியக் கலைஞர்கள் என்போர் தமது கலைத் திறமைகளைப் பரம்பரை பரம்பரையாகப் பேணி வந்துள்ளார்கள். கலையே தொழிலாக வாழ்ந்து வந்துள்ளார்கள். இசையில் வல்ல ஆண் கலைஞர்கள் பாணர்கள் என்று அழைக்கப்பட்டனர். யாழ், குழல், முழவு முதலிய இசைக்கருவிகளில் தேர்ச்சி பெற்றவர்

களாக அவர்கள் விளங்கினார்கள். அவர்களின் இல்லத்தரசிகள் சிலர் அந்த இசைக்கருவிகளில் தேர்ச்சி பெற்றதோடு நாட்டியக் கலைகளிலும் சிறந்து விளங்கி னார்கள். நாட்டியத்தில் சிறந்து விளங்கிய கலைஞர்களில் ஆண்கள் கூத்தர்கள் என்று அழைக்கப்பட்டார்கள்.

இவ்வாறு கலைகளில் சிறப்புறு விளங்கிய கலைஞர்களில் சிலர் அரசர்களின் ஆதரவு பெற்று அரசவைகளிலே இடம்பெற்றார்கள். வாழ்விலே வளம் பெற்றார்கள். ஆனால் அத்தகைய உயர்வுகள் கிடைக்கப் பெறாத பெரும்பாலான கலைஞர்களும் புலவர்களும் வறுமையில் வாடவேண்டிய நிலைமையில் இருந்தார்கள். அவர்களில் சிலர் தம் வறுமையைப் போக்கிக் கொள்ள அரசர்களையும் செல்வர்களையும் நாடினார்கள். அவர்களைப் புகழ்ந்து பாடினார்கள். அதன்மூலம் தமது வறுமையைப் போக்கிக்கொண்டார்கள். அவ்வாறு அரசர்களிடமும், செல்வர்களிடமும் பொருள் பெற்றுக் கொண்ட புலவர்கள் வறுமையால் துன்பமடைகின்ற ஏனைய புலவர்களும் தம்மைப்போலப் பொருள்பெற்று வறுமை நீங்கப் பெறுவதற்கு அவர்களுக்கு வழி கூறினார்கள். தம்மை ஆதரித்த

புரவலர்களிடம் அவர்களையும் செல்லுமாறு ஆற்றுப்படுத்தினார்கள். தாம் பெற்ற இன்பத்தை மற்றவர்களும் பெறுதல் வேண்டும் என்கின்ற தாராள மனம் பொதுவாக அன்றைய மக்கள் எல்லோருக்குமே இருந்திருக்கிறது என்பது மக்களோடு மக்களாக வாழ்ந்த புலவர்களின் இலக்கியங்கள் மூலம் புலப்படுகிறது.

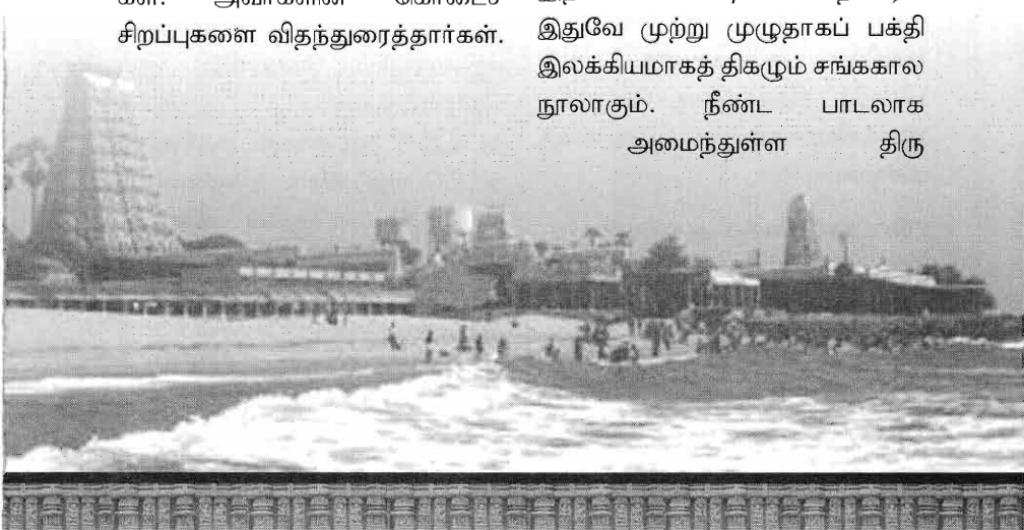
அவ்வாறு ஒரு புலவரை இன்னொரு புலவர் ஆற்றுப் படுத்துவதையும் செய்யுளிலே அமைத்துப் பாடினார்கள். அவ்வாறு ஆற்றுப் படுத்தும் போது அந்தப் புரவலர் இருக்கும் ஊருக்குச் செல்லும் வழிகளில் உள்ள காடுகளை, மேடுகளை, களனிகளை எல்லாம் வர்ணனை செய்தார்கள். அரசர்களின் வீரத்தையும், செல்வர்களின் சிறப்பையும் புகழ்ந்துரைத்தார்கள். அவர்களின் கொடைச் சிறப்புகளை விதந்துரைத்தார்கள்.

அவை எல்லாம் இலக்கியச் சுவையிகுந்த நூல்களாகத் திகழ்ந்தன. ஆற்றுப்படையென்ற தனியொரு இலக்கிய வகையாக வளர்ந்தன.

நால்வகை நிலங்களை வர்ணித்துப் பாடுதல் பிற்கால இலக்கியங்களில் பின்பற்றப் பட்டமைக்கு பத்துப்பாட்டில் இடம் பெறும் ஆற்றுப்படை நூல்களே வழிநூல்களாக அமைந்தன என்றும் கூறலாம்.

திருமருகாற்றுப்படை

முருகக்கடவுளின் அருள் பெற்றுயிந்த ஒருவர் இன்னொரு வருக்கு அந்த அருளைப் பெறுவதற்கு வழிகாட்டி ஆற்றுப்படுத்துவதாக அமைந்த பாடலே திருமருகாற்றுப்படையாகும். இது 317 வரிகளைக் கொண்டது. ஆசிரியப்பாவில் அமைந்தது. இதனைப் பாடியவர் நக்கீர். இதுவே முற்று முழுதாகப் பக்தி இலக்கியமாகத் திகழும் சங்ககால நூலாகும். நீண்ட பாடலாக அமைந்துள்ள திரு

முருகாற்றுப்படை பக்தர்களால் பிரார்த்தனைக்காகப் பாடப்பட்டு வருகின்ற அளவுக்குப் பக்தி இலக்கியமாகவும் விளங்குகின்றது. அதனால்தான் பதினேராம் திருமுறையிலும் இடம்பெற்று இலங்குகின்றது.

திருமுருகாற்றுப்படையின் மூலம் முற்காலத்தில் இருந்த முருகன் கோவில்களைப் பற்றி அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. முருகனை வழிபடுகின்ற முறைகள் பற்றித் தெரிந்துகொள்ள முடிகின்றது. முருகக் கடவுள்பற்றி நக்கீரர் பாடியுள்ள பாடல்கள் பக்திக்கு உரியனவாக மட்டு மின்றித் தித்திப்பான செந்தமிழ் இலக்கியமாகவும் விளங்குகின்றன.

“செய்யன் சிவந்த ஆடையன்
செவ்வரைச் செயலைத் தண்டனிர் துயல்வரும்
காதினன் கச்சினன், கழலினன், செச்சைசக்
கண்ணியன்

குழலன், கோட்டன், குறும்பல்லி
யத்தன்
தகரன், மஞ்ஞஞயன், புகர்தில்
சேவல் அம்
கொடியன், நெடியன், தொடியணி
தோனன்”

என்றெல்லாம் முருகனின் தோற்றுத்தை வர்ணிக்கும் வரிகளைத் திருமுருகாற்றுப் படையில் காணலாம்.

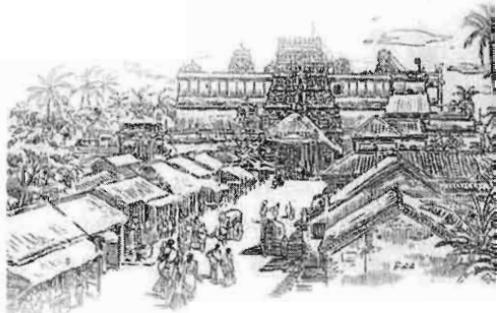
திரு முருகாற்றுப்படை முருகனின் ஆறுபடை வீடுகளான திருப்பரங்குன்றம், திருச்சீரலை வாய் (திருச்செந்தூர்), திருவாவி னன்குடி (பழனி), திருவேரகம் (கவாமிமலை), குன்றுதோறாடல், பழுமதிர்ச் சோலை என்பன வற்றின் அடிப்படையில் ஆறு பகுதிகளாகப் பாடப்பட்டுள்ளது.

திருப்பரங்குன்றம் முதலாவது பகுதி. திருப்பரங்குன்றத்தில் மலைக்கோயில் அமைந்துள்ள இயற்கை எழிலையும், கோயிலில் குடி கொண்டிருக்கும் முருகக் கடவுளின் அழகையும், குரனோடு இடம்பெற்ற போர் நிகழ்வையும் இப்பகுதி எடுத்தியம்புகின்றது. அங்காடிகள் நிரம்பிய அகன்ற வீதிகள், மாடங்களோடு கூடிய வீடுகள் எல்லாம் அமைந்துள்ள மதுரைக்கு மேற்குப்பக்கத்திலே, சேறுநிரம்பிய வயல்கள், சேற்றில்

மலர்ந்திருக்கும் தாமரைமலர்கள், மலர்களில் துயில்கொள்ளும் வண்டுகள், இவையெல்லாம் நிறைந்த இயற்கை வனப்புகள் கொண்டது திருப்பரங்குன்றம் என்று பகர்கின்ற பாடல்கள் இந்த முதலாம் பகுதியிலே இடம்பெறுகின்றன.

திருச்செந்தூர் என்று இப்பொழுது வழங்கப்படும் திருச்சீரலைவாய் இரண்டாவது பகுதி. இது முருகனின் இரண்டாவது படைவீடு, திருச்செந்தூர்த் தலத்தின் மகிழமை இதில் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆறு முகங்களும், பன்னிரண்டு கரங்களும் கொண்ட திருமுருகனின் திருக்கோலத்தின் சிறப்பு சொல் லப்பட்டுள்ளது. ஆறு திருமுகங்களின் அற்புத இயல்புகளும், பன்னிரு திருக்கரங்களின் உன்னத நிலைகளும் பாடப் பட்டுள்ளன.

மூன்றாவது பகுதி திரு ஆவினன்குடி பற்றியது. திரு ஆவினன்குடித் திருக்கோயில் பழனிமலையின் அடிவாரத்திலே அமைந்துள்ளது. அதனால் அத்திருத்தலம் பழனி என்று இப்பொழுது வழங்கப்படுகின்றது. திருஆவினன்குடியின் இயற்கை அழகுகளும், முருகக் கடவுளை வழிபட வருகின்ற முனிவர்களின்

இயல்புகளும், பிரம்மனை விடு விக்கக்கோரி திருமாலும், உருத் திரனும், இந்திரனும் முருகனை நாடிவந்ததாகச் சொல்லப்படும் கதைகளும் இப்பகுதியில் இயம்பப்பட்டுள்ளன. தெய்வயானையுடன் முருகன் திருவாவினன்குடியில் சிலநாட்கள் இருப்பவன் என்றும் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

நான்காவது பகுதி திருவேரகம் என்று சொல்லப்படும் சுவாமிமலை பற்றியது. திருவேரகத்தின் சிறப்புகளும், முருகனை அங்கு வழிபட வருகின்ற அந்தணர்களின் இயல்புகளும் சொல்லப்பட்டுள்ளன. ஒதுகல் முதலான அறுவகைத் தொழில்களை வழுவாமல் செய்கின்றவர்களாகவும், நாற்பத்தெட்டு வயதுவரை இளமைக்காலம் முழுவதும் பிரமச்சரியம் காக்கும் பேராண்மையாளர்களாகவும், அறக்கோட்டாடுகளுக்கு அமைந்து ஒழுகுபவர்களாகவும்

உள்ள அந்தணர்கள் பூணு
லணிந்து, தலைமேல் கைகுவித்து,
ஆற்றுமுத்து மந்திரத்தை ஒதி,
மலர்தூவி வணங்குவதை மனமு
வந்து ஏற்றுக்கொள்ளும் முருகன்
உறைந்துள்ள இடம் திருவேரகம்
என்று திருமுருகாற்றுப்படையின்
நான்காம் பகுதியில் சூறப்பட
டுள்ளது.

ஜந்தாம் பகுதி குன்று
தோறாடல் என்கின்ற ஜந்தாவது
படையீட்டைக் குறித்த செய்தி
களைச் சொல்கின்றது. குன்று
தோறும் ஆடிவருகின்ற குமரனை
மலைநாட்டு மக்கள் குரவைக்
கூத்து ஆடி வழிபாடியற்று
கின்றமை பற்றிய செய்திகள்
இப்பகுதியில் சூறப்பட்டுள்ளன.

ஆறாவது பகுதியில்
பழமுதிர்ச் சோலை பற்றி அறிய
முடிகின்றது. பழமுதிர்ச் சோலை
அருவியின் எழிலும், அங்கே
அமர்ந்திருக்கும் முருகனின்
அழகும் சூறப்பட்டுள்ளன.
முருகனை வழிபடுகின்ற முறை
களும், அவனருள் பெறும்
வழிகளும், அவன் அருள்பாலிக்
கும் வகைகளும் விரிவாகச்
சொல்லப்பட்டுள்ளன.

பொருநர் ஆற்றுப்படை

இதனைப் பாடியவர்
முடத்தாமக்கண்ணியார் என்னும்

பெண்புலவர். கரிகாற்சோழன்
பெருவளத்தானைப் பாட்டுடைத்
தலைவனாகக் கொண்டு பாடப்
பட்டுள்ளது. 248 வரிகளையுடை
யது. நேரிசை ஆசிரியப்பாவில்
அமைந்தது.

பொருநர் என்றால் போர்
செய்பவர்கள், அதாவது வீரர்கள்
என்பது ஒரு கருத்து. வேடதாரிகள்
அல்லது வேடம்போடுபவர்கள்,
அதாவது கலைஞர்கள் என்பது
இன்னுமொரு கருத்து. வேடம்
போடுபவர்கள் பலவகையினர்.
ஏர்க்களம் பாடுவோர், போர்க்களம்
பாடுவோர், பரணி பாடுவோர்
என்பவர்கள் அவர்களில் சில
வகையினர். பொருநர் ஆற்றுப்
படை போர்க்களத்தைப் பாடும்
கலைஞரைப் பற்றியது. ஓர்
ஊரிலே நடைபெற்ற திருவிழா
வில் தமது நிகழ்ச்சிகளை

நடத்திய கலைஞர்கள் மற்றுமோர் ஊருக்குச் செல்வதைக் கூறுவது போல இந்தப் பாடல் தொடங்குகின்றது.

பொருநன் ஒருத்தனுக்குப் பொல்லாத வறுமை. தன் குடும்பத்தாரையும் சுற்றத்தாரையும் காப்பாற்றமுடியாத கொடுமை. எல்லோரையும் அழைத்துக்கொண்டு ஈகைச் சிறப்புமிக்க வள்ளலை நாடிச் செல்கின்றான். வழியிலே அவர்களைச் சந்தித்த இன்னுமொரு பொருநன் அவர்களின் நிலை உணர்ந்து வருந்துகின்றான். அவர்களுக்காக இரங்குகின்றான். கரிகாற் சோழனால் தனது வறுமை நீங்கப்பெற்ற கதையைக் கூறுகிறான். அவர்களையும் அச்சோழ மன்னிடம் சென்று வறுமையைத் தீர்த்துக்கொள்ளும் படி ஆற்றுப்படுத்துகின்றான்.

அவ்வாறு ஆற்றுப்படுத்தும் போது கரிகாற் சோழனின் ஆற்றலை விதந்துரைக்கின்றான். அவனின் ஈகைச் சிறப்பை புகழ்ந்துரைக்கின்றான். சோழ நாடின் இயற்கை வளத்தை மகிழ் ந் து ரை கி ன் றா ன். அப்போது சோழநாடின் தொழில் வளம், கலைத்திறம் என்பனவும் கூறப்படுகின்றன. இசையின் பெருமைபற்றி இயம்பப்படு

கின்றது. வழிப்பறி செய்ய வந்த திருடர்கள்கூட யாழிசையில் மயங்கி மனம் மாறிவிடுவார்கள் என்று சொல்லப்படுகின்றது. யாழ் என்ற இசைக்கருவியின் அமைப்பு விரிவாக விளக்கப்படுகின்றது.

பாணனின் மனைவியான பாடினி(விறலி)யின் உடலின் ஒவ்வோர் அங்கத்தையும் கூந்தல் முதல் கால்கள் வரை வர்ணித்திருக்கும் வரிகளில் அடங்கியுள்ள சொல்லழகும், உவமைச் சிறப்பும் படித்துப் படித்து இன்புறத்தக்கன.

பன்னைய தமிழ் மக்களின் வாழ்விலும், பழக்க வழக்கங்களிலும் பின்வரும் விடயங்கள் இடம்பெற்றிருந்த மையை பொருநர் ஆற்றுப்படையின் மூலம் அறிய முடிகின்றது.

உணவு உட்கொள்ளுவதற்கு முன்னர் காகத்திற்கு சோறுவைத்தல், பொன்னில் செய்யப்பட்ட நகைகளை அணிதல், செல்வந்தர்களின் வீடுகளில் பொன்னாலான பாத்திரங்களை உபயோகித்தல், இசைக்கலைஞர்கள் தாம் பாடுவதற்கு முன்னர் தெய்வத்தை வாழ்த்திப்பாடுதல், விருந்தினர் களை ஆதரித்தல், விருந்து

முடிந்து விடைபெறும்போது அவர்களோடு ஏழு அடிகள் நடந்து அன்போடு விடைகொடுத்தல், மறுபிற்பை நம்புதல் போன்ற பழக்கவழக்கங்கள் மக்களிடம் நிலவியிருக்கின்றன.

மேலும், பண்டமாற்று முதலிய வணிக முறைகள் இருந்திருக்கின்றன. காவிரி நதியினால் வளமும், பாதுகாப்பும் பெறுகின்ற சோழநாட்டின் பெருமை கூறி, 'காவிரி பூர்க்கும் நாடுகிழவோனே' என்ற கடைசி வரியோடு பொருநர் ஆற்றுப்படை முடிவுறுகின்றது.

சிறுபாண்ணாற்றுப்படை

இடைக்கழி நாடு என்னும் ஊரில் பிறந்த நல்லூர் நத்தத்தனார் என்னும் புலவர் பாடியது சிறுபாண்ணாற்றுப்படை. 269 வரி களோடு ஆசிரியப்பாவில் அமைந்தது.

எற்கனவே பரிசுபெற்று வறுமை நீங்கிய பாணன் ஒருத்தன் வறுமையால் வாடும் மற் றொரு பாணனை ஓய்மா நாட்டு நல்லியக்கோடன் என்ற சிற்றரசனிடம் ஆற்றுப்படுத்துவதாக சிறு பாணாற்றுப்படை பாடப்பட்டுள்ளது.

பாணனின் வறுமையின் கொடுமை மிகவும் திறமையாகச்

சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. செல்லரித்த சுவர்களும், சிறைந்து போன கூரையாகவுள்ள பாணனின் வீட்டுச் சமையல் அறையில் புழுதி மண்டிக்கிடக் கின்றது. அதில் காளான் பூத்துக் கிடக்கிறது. அங்கே குட்டிபோட்ட நாய் ஒன்று படுக்கிறது. பசியிலே வாடுகின்ற அந்த நாய் பால்குடிக்க வரும் குட்டிகளைப் பார்த்துக் குரைக்கிறது. மடியிலே பால் இல்லாத வலியினால் துடிக்கும் அந்த நாய், தன் குட்டிகளை அணுகவிடாமல் குரைத்துத் தரத்துகிறது.

உப்புக்கும் வழியின்றி வெறும் கீரையை வேகவைத்த வீட்டுக்காரி வேற்று மனிதர்கள் தங்கள் வேதனையைப் பார்த்து விடக்கூடாதே என்று வீட்டின் தெருக்கதவைப் பூட்டிவைக்கிறாள். இல்லாத நிலையிலும், யாரிடமும் இரந்து செல்லாதவாறு வறுமையில் உழன்ற போதும் மானத்தில் உயர்ந்து நிற்கிறது பாணனின் குடும்பம்.

பாட்டுடைத் தலைவனான நல்லியக்கோடன் சங்ககாலத்து வள்ளல்களில் ஒருவன். கடையெழு வள்ளல்கள் காலத்தால் இவனுக்கு முந்தியவர்கள். கடையெழு வள்ளல்கள் ஏழுபேரினதும் கொடைப்

பணியையும் இவன் ஒருத்தனே கடைப்பிடித்து தனியாக ஏற்று நடத்தினான் என்று இப்பாடலில் குறிப்பிடப்படுகின்றது. அதனால் இவன் அத்தகைய சிறந்த வள்ளாகத் திகழ்ந்திருக்கிறான் என்றோ அல்லது இவன் காலத்தில் வேறு வள்ளல்கள் வாழ்ந்திருக்கவில்லை என்றோ என்ன முடிகிறது.

சிறுபாணாற்றுப்படையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள கடையெழு வள்ளல்கள் பற்றிய விபரங்கள் பின்வருமாறு:

கடையெழு வள்ளல்கள்:

1. மழை வளம் மிக்க மலைப் பகுதியில் ஓரிடத்தில் குளிரில் நடுஞ்கியபடி தோகைவிரித்தாடிய மயிலுக்குத் தன் போர்வையை ஈந்தவனான பேகன்.

2. நெடுஞ்சாலையொன்றில் படர்வதற்குக் கொழுகொம்பின்றி தவித்துக்கிடந்த முல்லைச் செடி பற்றிப்படர்வதற்குத் தன் தேரினை விட்டு வந்தவனான பறம்பு மலையின் அரசன் பாரி.

3. இரப்பவர்க்கு இல்லை யென்று சொல்லாது பொன்னையும், பொருளையும் மட்டுமின்றித் தன் குதிரை களையும் ஈந்தளித்த காரி.

4. நீல நாகமொன்று தனக்குக் கொடுத்த அரியதோர் ஆடையினைக் கல்லாலின் கீழமர்ந்திருந்த சிவனுக்குப் பக்தி யுடன் அளித்தவனான ஆய் என்பவன்.

5. நீண்டவாழ்வைத் தரும் அற்புதக் கருநெல்லிக்கணி யினைத் தான் உண்ணாது அவ்வைக்கு அளித்து மகிழ்ந்த அதியமான்.

6. தன்னிடம் உள்ள எப்பொருளையும் மறைக்காமல் தன் செல்வங்களையெல்லாம் வழியவர்களுக்கு வாரி வழங்கிய நள்ளி.

7. மலைகள் நிறைந்த தன் நாட்டையே கலைஞர்களுக்குப் பரிசாக வழங்கியவனான ஓரி.

இத்தனை வள்ளல் களினிதும் வள்ளல் தன்மைகளும் ஒரு சேரப்பெற்ற வனாக, அவர்கள் எல்லோருக்கும் இணையாகத் தனியொருவனாகப் பிற்காலத்தில் விளங்கியவனே சிறுபாணாற்றுப்படைத் தலைவனான நல்லியக்கோடன் என்கிறது பாடல்.

(தொடரும்)

தொன்று நிகழ்ந்த அனைத்தும்
உணர்ந்திடும் குழக்கலை வாணர்களும் இவள்
என்று பிறந்தவள் என்று உணராத
இயல்பினளாம் எங்கள் தாய்.

- மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியார்

“The speech of a dying people may, perhaps, be allowed to die. But this cannot be said of the Tamil race. Heaven forbid!Let the Tamilians cease to be ashamed of their vernacular.”

“....To seek for and to find a noble language and to dedicate one's life to the study of it is the best life-work a man could wish for.”

“Whenever I die “A student of Tamil” will be inscribed on my monument” -Dr.G.U. Pope

ம. தன்பாலசிங்கம்
அவுஸ்திரேலியா

“It is not perhaps extravagant to say that in its poetic form the Tamil is more polished and exact than the Greek, and in both dialects, with its borrowed treasures, more copious than the Latin. In its fulness and power, it more resembles English and German than any other living language” -The monumental Tamil - English Dictionary - Dr. Winslow

“The Tamil language is extraordinary in its subtlety and sense of logic” -Dr .Slater

“It is one of the most copious, refined and polished languages spoken by man”. Taylor (Quoted in preface to Winslow's Tamil-English Dictionary. Madras 1862)

தமிழரின் தத்துவ தரிசனத்தை, அதன் தொன்மையை விளக்க வந்த டாக்டர் ஜி. யு. போப்பையர், சைவ சித்தாந்தமானது தென்னிந்தியாவிற்கே சிறப்பாக உரிய தமிழர் சமயமாகும். தென்னிந்தியாவிலே வரலாற்றுக் காலத்திற்கு முற்பட்ட பழம்பெரும் சமயம் சைவம். ஆரியர் வருகைக்கு முற்பட்ட இச்சமயம் தமிழ் மக்கள் நெஞ்சத்தில் நிறைந்து விளங்குகிறது, எனக் கூறியுள்ளார்.

தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி எனத் திருவாசகமும், சிவனொடு ஒக்கும் தெய்வம் தேடினும் இல்லை எனத் திருமந்திரமும் செப்புகிறது. ஆயினும் தமிழ்மக்களின் ரிஷிமூலத்தைத் தேடுவோர் சிந்துநதிப் பள்ளத்தாக்கில் புதையுண்டுபோன மொகஞ்சதாரோ, ஹரப்பா என்னும் அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்ட நகரங்களுக்கு எம்மை அழைத்துச் செல்வர். சிவ வழிபாடிற்கு உரிய சின்னங்கள் காணப்படினும் அங்கு முதலிடம் பெற்று விளங்குவது பெண்தெய்வ வழிபாடே. சிந்துவெளி நாகரீகம் அழிந்து, வரலாறு தெளிவின்றிக் காணப்படும் நிலையில் மீண்டும் திரை விலகும்போதுகி.மு. 5 ஆம் நூற்றாண்டளவில் நனி நாகரிகம் கொண்ட சங்ககால மக்களைக் காண்பதோடு கிரேக்கர்களின் பாடுனரை ஒத்த பாணிரின் தமிழ்ப் பாடல்களைக் கேட்கின்றோம். விறலியரின் ஆட்டங்களைக் காண்கிறோம். இங்குதான் தமிழ் மொழியின் நாதத்தைக் கேட்கின்றோம்.

சிறுக்கை

நிலீஸ்கள்

-சாயிச்சி

மேரி, என் அப்பா றிச்சார்ட் ஜோன்ஸின் இரண் டாவது மனைவி, அவர் தான் தற்போது என் பாதுகாவலர், அதாவது எனது வளர்ப்புத் தாய் எனலாம். ஆஸ்திரேலியா போன்ற மேற்கு நாடுகளில் பிள்ளைகள் பதினாறு வயதைத் தாண்டினால் தம் வழியில் போய் அரசு உதவியை நாடலாம். ஆனால் நான் எனது பதினெட்டாவது வயதிலும் ஏனோ அதைச் செய்யவில்லை. இத்தனைக் கும் எனக்கும் மேரிக்குமிடையே பெரிய அன்னியோன்யமான அன்புப் பரிமாறல் என்றும் இருந்ததில்லை. நான் வேறு போக்கிடமில்லாமல் என் பொருளாதாரப் பாதுகாப்புக்காக மேரியுடன் இருக்கிறேன். அதேபோல மேரியும் அப்பாவை மணந்து என் மம்மியிடமிருந்து என்னைப் பிரித்து வந்த அந்தப் பாவத்திற்காகவோ. தன் கடமைக் காகவோதான் என்னைத் தன்னுடன் வைத்திருக்கிறார் எனலாம்.

நான் என் ஐந்து வயது வரையிலான அந்த என் இனிய நாட்களை இப்போதும் அவ்வப்போது நினைத்து எனக்குள்ளேயே மகிழ்வதுண்டு. ஹெலன் கண்ணா என டடியும் மம்மியும் என்னையே உலகமாக நினைத்து அன்பையும் பாச்சத்தையும் கொட்டி வளர்த்தனர். அதிகம் படிக்காத, வேலை எதுவும் பார்க்காத மம்மியின் நெஞ்சம் முழுவதும் நான்தான் நிறைந்திருந்தேன். வீட்டு வேலைகள் தவிர மற்ற நேர மேல்லாம் மம்மி என்னைச் சுற்றியே வந்தார். எனக்குச் சிறு கதைகள் சொல்வது, புத்தகங்கள் வாசித்துக் காட்டுவது, சங்கீதம் பயிற்றுவது இவைதான் அவரின் வேலையாக இருந்தது. என் டடி இரவில் தாமதமாக

இவற்றால் என் மனம் சிறிது இளகினாலும், பெற்ற தாயிடமிருந்து பிரிக்கப்பட்ட அந்த நாளை என்னால் மறக்க முடியாது. அது என் அடி மனத்தில் பசுமரத்தாணி போல் பதிந்துவிட்டதால் மேரியின் நல்ல செய்கைகள் எவற்றையும் என்னால் பாராட்ட முடியவில்லை.

சில சமயங்களில் நான் எல்லாம் இருந்தும் இல்லாதவளாக உணர்ந்தேன். அந்த நேரத்தில் என் அன்னையின் அந்த அபரிமித மான அன்பு ஞாபகத்தில் வந்து என்னை அலைக்களிக்கும். அழுகை அழுகையாக வரும். ரோசலின்டிடம் ஏரிந்து விழுவேன். அவள் “உனக்கென்ன குறை. கடல் போல நெஞ்சு நிறைய அன்பை வைத்துக் கொண்டு அந்தம்மா தவிக்கிறார். ஆனால் அது உனக்கு என்றுதான் புரியுமோ எனக்குத் தெரியாது” என அலுத்துக் கொள்வாள். எனது நண்பர்களுக்கெல்லாம் மேரி ஓர் அதிசயப் பிறவியாகத் தெரிந்தார். இப்படியும் ஒருவர் இருக்க முடியுமா? யாரோ பெத்த பிள்ளைக்காகத் தன் வாழ்வையே அர்ப்பணம் செய்ய முடியுமா என வியந்தனர்.

நான் “இதென்ன பெரிய விஷயம். ஒரு பெரிய சட்ட நிறுவனம் கைக்கு வந்தால் சம்மாவா?” எனக் கிண்டலாகக் கூறினேன். அதற்கு ஸ்ருதி, “இது உனது மடத்தனமான எண்ணம் ஹெலன். இந்தியா போன்ற ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்ற கலாச்சாரம் மிக்க நாடுகளில் கூட இப்படி ஒருவர் இந்தக் காலத்தில் இருக்க மாட்டார். பெரிய சட்ட நிறு வனம் எனச் சொல்கின்றாயே! அவரிடம் படிப்பிருந்தது, எங்கேயும் போய் வேலை செய்திருக்கலாம். வேண்டுமானால் தானே ஒன்றை ஸ்தாபித்திருக்கலாம். உன்னை எங்காவது விடுதியில் போட்டுவிட்டுத் தன்பாட்டில் போயிருக்கலாம். அதை விட்டுவிட்டு உனக்காகவே வாழும் ஒருவரை நீ புரிந்து கொள்ளவே இல்லை. அவர் பாவம்” என வருந்தினாள்.

இவை எவையும் என் மனத்தை மாற்றவே இல்லை. நாளுக்கு நாள் என் மம்மியை ஒரு தடவை பார்க்க வேண்டுமென்ற என் எண்ணம் வலுத்தது. அவர் இன்னும் அதே வீட்டில் இருப்பார் என்று தான் நினைத்துக் கொண்டிருந்தேன். அதனால் போயப் பார்ப்பது ஒன்றும் சிரமமாக இருக்காது என நினைத்தேன். சிறு வயது ஞாபகத்தில் அங்கு போவதற்கான பஸ், ட்ரெயின் வசதிகளையும் இன்டர்நெட்டில் பார்த்து வைத்தேன்.

இறுதியாக எனது பன்னிரண்டாம் வகுப்புப் பர்ட்சைகள் யாவும் முடிந்த பிறகு, “பர்ட்சை எல்லாம் மிகவும் நன்றாகச் செய்திருக்கிறேன். டடியின் விருப்பம் போல் சட்டம் படிக்கிறேன்” என மேரிக்கு ஒரு

இ-மெயில் அனுப்பினேன். அதிலேயே கடைசியில் “நான் ஒரு தடவை என் மம்மியைப் போய்ப் பார்த்து வர நினைக்கிறேன்” என எழுதினேன். அதற்கு எனக்கு இரண்டு நாட்களின் பின்தான் பதில் வந்தது. அதில் “உன் விருப்பத்திற்கு நான் என்றும் தடையாக இருக்க மாட்டேன். ஆனால் அங்கு உனக்குச் சில அதிர்ச்சிகள் ஏற்படலாம். அத்துடன் அவர் இப்பொழுது பழைய வீட்டில் இல்லை. கிராமத்தில் இந்த விலாசத்தில் இருக்கிறார். அவசியமானால் கவனமாகப் போய் விரைவில் வந்துவிடு. பரீட்சைப் பெறுபேறுகள் வந்ததும் பாடங்கள் தீர்மானிக்க வேண்டும். அந்த இடத்திற்கு விமானத்தில் போகலாம். எனது ட்ரவல் ஏஜன்டிடம் சொல்லியிருக்கிறேன். அவர் எல்லா ஒழுங்குகளும் செய்வார்” என எழுதியிருந்தது.

அதைப் பார்த்து எனக்குச் சிரிப்பாக இருந்தது. மம்மி பாவும் அப்பாவி, அவரிடம் என்ன அதிர்ச்சி இருக்கும் என நினைத் தேன். ரோசலின்ட்தான் அங்கெல்லாம் போகவேண்டாம் எனக் கெஞ்சிக்கொண்டிருந்தாள். ஆனால் நான் போகத்தான் போகிறேன் எனச் சொல்லி அந்த ட்ரவல் ஏஜன்டைத் தொடர்பு கொண்டேன். அவர்கள் விமான ரிக்கற் மட்டுமல்லாமல் அங்கே நான் தங்குவதற்கான ஹோட்டல், கார் வசதி அனைத்தும் ஒழுங்கு செய்து தந்தனர். இதெல்லாம் மேரியின் ஏற்பாடுதான் என நினைத்து ஏரிச்சலாக இருந்தது. மம்மியிடம் போவதற்கு ஹோட்டல் எதற்கு, நான் அவருடனேயே ஓரிரு நாட்கள் நிற்கலாம்தானே என நினைத் தேன். ஆனால் அங்கு போனபின்னர்தான் மேரியின் ஏற்பாடு எவ்வளவு அவசியம் என்பது புரிந்தது.

விமான நிலையத்தில் எனக்காகக் காத்திருந்த கார் டிரைவர், குறித்த அந்த ஹோட்டலுக்குப் போகவா எனக் கேட்டார். நான் இல்லை என மேரி தந்த மம்மியின் விலாசத்தைச் சொல்லி அங்கு போகும்படி சொன்னேன். என்னை ஒரு மாதிரியாகப் பார்த்த அந்த டிரைவர் அப்படியே செய்தார். அந்த விலாசம் விமான நிலையத்திலிருந்து சிறிது தூரத்தில்தான் இருந்தது. என்னைக் கொண்டு போய் இறக்கியவர், நான் இங்கேயே நிற்கிறேன் என்றார். தேவை இல்லை எனச் சொல்ல நினைத்தேன். மேரி மேல் கோபம் கோபமாக வந்தது, காவலா அனுப்புகிறார் என்று. ஆனால் பேசாமல் உள்ளே போனேன்.

(தொடரும்)

The UNIFUND Project

**FINANCIALLY ASSISTING DISADVANTAGED
TAMIL UNIVERSITY STUDENTS IN SRI LANKA**

History

Initiated by Sydney University Tamil Society in 1991.

Presently run by the 'Australian Society of Graduate Tamils' (ASoGT).

Current Project

Sponsorships to 80 disadvantaged uni students in Jaffna & Batticaloa. Majority released from IDP camps since the war.

Our Sponsors

- Currently has 70 sponsors and in need of more sponsors to help more students in need*

Our Sponsorship

- \$50 per month per student paid monthly \$50,
Quarterly \$150, Half Yearly \$300 or Annually \$600*

Payment

- Cheque or Money order in favour of "ASOGT - Unifund Project"*
- cash paid to authorized members or*
- Direct Deposit to BSB 633000 ACC: 118947092
Please include your name as reference*

**BECOME A SPONSOR AND HELP STUDENTS
COMPLETE THEIR UNIVERSITY EDUCATION**

EMAIL : unifund.asogt@gmail.com

WEBSITE: www.theunifundproject.org

PHONE: 0439 474 804 / 0433 088 725

'Another project of Australian Society of Graduate Tamils (ASoGT)'

தமிழ்க் கையேடு 2011
(6ஆவது வெளியீடு – அவுஸ்திரேலியா)

TAMIL GUIDE 2011

(6th Issue of the Tamil Guide - AUSTRALIA)

தமிழருக்கென வெளிவரும் ஒரேயொரு சமூக-வியாபாரக் கையேடு,
இன்று அவுஸ்திரேலியா பூராகவும் வெளிவரவிருக்கின்றது.

FOR TAMILS BY TAMILS

இந்த வருடக் கையேடில் எமக்கு அன்றாடம் தேவைப்படும் அவுஸ்திரேலியாவின் எல்லா மாநில வியாபார், சமூக, பொது விடயங்களை ஒன்றிணைத்து ஒரு இதழாக வெளிவரவிருக்கின்றது என்பதை மகிழ்ச்சியடிடன் அறியத்தறுகின்றோம்.

Published by
Kalappai Publications (ASoGT) &
Australian Medical Aid Foundation (AMAF)

All Profits go to projects of the
Australian Medical Aid Foundation (AMAF)

Contact:

0433 088 725 or 0449 078 289

Email: kalappai@gmail.com

Web: www.tamilguide.com.au